SOLDAN ESİNTİLER 12
KÜLTÜR SANAT EDEBİYAT DERGİSİ
ARALIK 2018

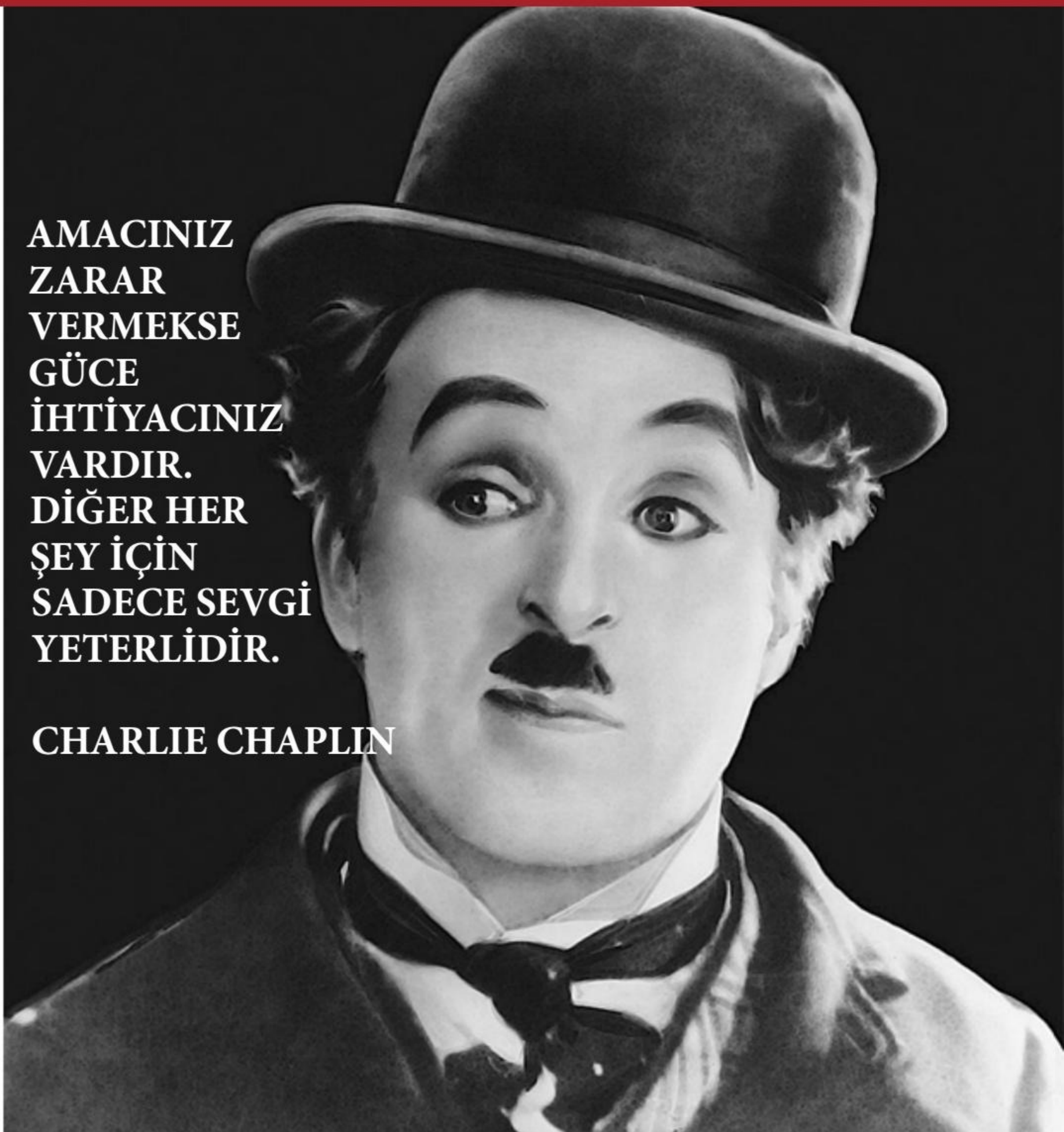

>> 4
ÜNSAL AKTAŞ / EDİTÖRDEN
>> 5
REFİK DURBAŞ'I KAYBETTİK
>> 6-7
HASAN SEÇKİN / Çok Ölüyorum!
HÜSEYİN ASLAN / Kör Kuyularda
>> 8-9
AYDIN ÖZTÜRK
Temmuz İnce Bir Sızıdır
İKRAM GÜNEŞ / ARA/lık
BAYRAM KÖSE / HÜZÜN ve HASRET
>> 10-11
SÜHEYLA GÜNEY AVCI
Paranoya Seyrinde
>> 12-13
ÜNSAL AKTAŞ / aforizma
KAZIM BEYSÜLEN / şiir
SULTAN KATARAŞ / İŞTE BÖYLE
>> 14-15
RIFAT KORAY GÖKAN
TOPLUMSAL DAYANIŞMA
ALİ ESMERAY / SENİN İÇİNMİŞ
>> 16-17
CİHANGİR ASLAN
ŞİZOFRENİST DÜŞLER DUYGUSAL YANSIMALAR
NİHAT YILDIZ / ŞİİR
>> 18-19
MİNE GÜLEŞKEN ASLAN
HAYATA SANATLA GÜLÜMSE
>> 20-21
NECLA BEKTAŞ
HOŞÇA KAL SEVGİLİM
TURAN ÖZBUDAK / CENNET
>> 22-23
NURSEV ESER / şiir
AYSEL MENTEŞ / ON
JOSEF KILÇIKSIZ / BOĞUNTU
>> 24-25
NURSEN URAL / şiir
NİYAZİ YANGIN / şiir
SEMRA ŞİMŞEK / şiir
ZİYA YILDIRIM GÜNTEKİN
BENİ HATIRLA
>> 26-29
AYIN KİTABI & KİTAP TANITIM
>> 30-31
NURSEL ARAS / gece ve er-siz
YUSUF ZİYA LEBLEBİCİ
CİNAYET İŞLENDİ
>> 32-33
ÇETİ AKYIL
BUGÜN KİTAP OKUYACAĞIM
NURAY ŞENGİL / şiir
ASİYE YAŞARGÜN /şiir
>> 34-35
SÜHEYLA GÜNEY AVCI
KEŞİF GÜNLÜĞÜ
>> 36-39
MİNE GÜLEŞKEN ASLAN / SÖYLEŞİ
>> 40-41
ŞAKİR ATA
SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI
>> 42-45
HAVVA AĞRAL
KÜLTÜRE NE OLMUŞ?
SEHER ZERRİN CEVİZ AKTAŞ
KORKU VE CESARET
>> 46-49
TÜYAP KİTAP FUARI
>> 50-51
İKİ ELİN SESİ BELGESEL FİLM GALASI
ALTINI ÇİZDİKLERİMİZ
>> 52-59
UNUTULMAYANLAR
>> 60-61
DUYURU REKLAM

SOLDAN ESİNTİLER
KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT DERGİSİ

Yayın Türü: Aylık Süreli Yayın
Sayı: 12 - ARALIK 2018

Genel Yayın Yönetmeni
Süheyla Güney Avcı
Ünsal Aktaş

Yayın Kurulu
Süheyla Güney Avcı
Mine Güleşken Aslan
Ünsal Aktaş

Editör
Süheyla Güney Avcı
Ünsal Aktaş

İzmir Temsilcisi
Mine Güleşken Aslan

Kapak Tasarım
Ünsal Aktaş

Dizgi - Mizanpaj - GrafikTasarım
Ünsal Aktaş
0555 494 43 03
grafiktasarimm.reklam@gmail.com

Soldan Esintiler e-posta
soldanesintiler@gmail.com

KURULUŞ 2015

issuu.com/soldanesintiler

soldanesintiler

soldanesintiler

soldanesintiler@gmail.com

Soldan Esintiler Degisinde yayımlanan yazı ve şiirlerden yazarların kendileri sorumludur.

HER HAKKI SAKLIDIR
COPYRİGHT © SOLDAN ESİNTİLER

EDİTÖRDEN

Merhaba değerli SOLDAN ESİNTİLER okurları. Senenin son sayısıyla sizlerleyiz. Ocak 2018'de başlayan dergi yolculuğumuzu büyük bir sabır ve özveriyle buraya kadar taşıyabilmenin sevincini ve de haklı gururunu yaşıyoruz.

Dergi olarak üstlendiğimiz ve bağlı kalmaya gayret gösterdiğimiz ilkelerimiz, misyonlarımız vardı. Bunların en önemlilerinden bir tanesi halkın sesi olabilmek, amatörlüğü ön planda canlı tutabilmek, bilinmeyenin izini sürmek ve sizlerle buluşturmaktı. Her ay yaptığımız değerlendirmeler ve geri dönüşler ışığında bunu büyük ölçüde başardığımızı gördük. Diğer altını çizdiğimiz bir diğer husus da dergiyi zamanında sizlerle buluşturmaktı. Bu konuda da görevimizi yerine getirdiğimizi düşünüyoruz. Emek yoğun bir çalışmanın ürünü olarak sizlere ulaştı SOLDAN ESİNTİLER. Her sayı yeni bir yoldu ve yolun sonuna kadar varabilmek için bütün erdemlerimizi seferber ettik. Ve her yolculukta bizler ***"öğrendik"***. 12 sayılık dilimde içimizi yoklayan cevaplar aradığımız meraklarla heyecanımızı diri tutmaya gayret ettik. Ekip olarak fikirlerimizi masaya yatırıp beyin fırtınaları yaptık, soyut olan fikirleri somutlaştırmaya çalıştık. ***"Neler yapabiliriz"*** sorularını sorduk.

Arzuladığımız / arzuladığınız derginin internet ortamından sıyrılıp basılı bir hale gelmesi. Bunun için gerekli olan fizibilite çalışmalarını değerlendirmeye aldık. Yeni dönemde yenilenen bir yüzle abonelik sistemini hayata geçirmeyi düşünüyoruz.

Son olarak ilk sayıdan 12.sayıya kadar her sayfada her satırda emekleri olan herkese teşekkür ederiz. Yeni dönemde buluşmak dileğiyle sevgiyle kalın.

Ünsal AKTAŞ

Görüş ve fikirleriniz için bizlere yazın
soldanesintiler@gmail.com

REFİK DURBAŞ'ı KAYBETTİK

Gazeteci, Yazar, günlük konuşma dilini en iyi şekilde şiirlere yansıtan Şair Refik Durbaş, İstanbul'da vefat etti.
1 ARALIK 2018

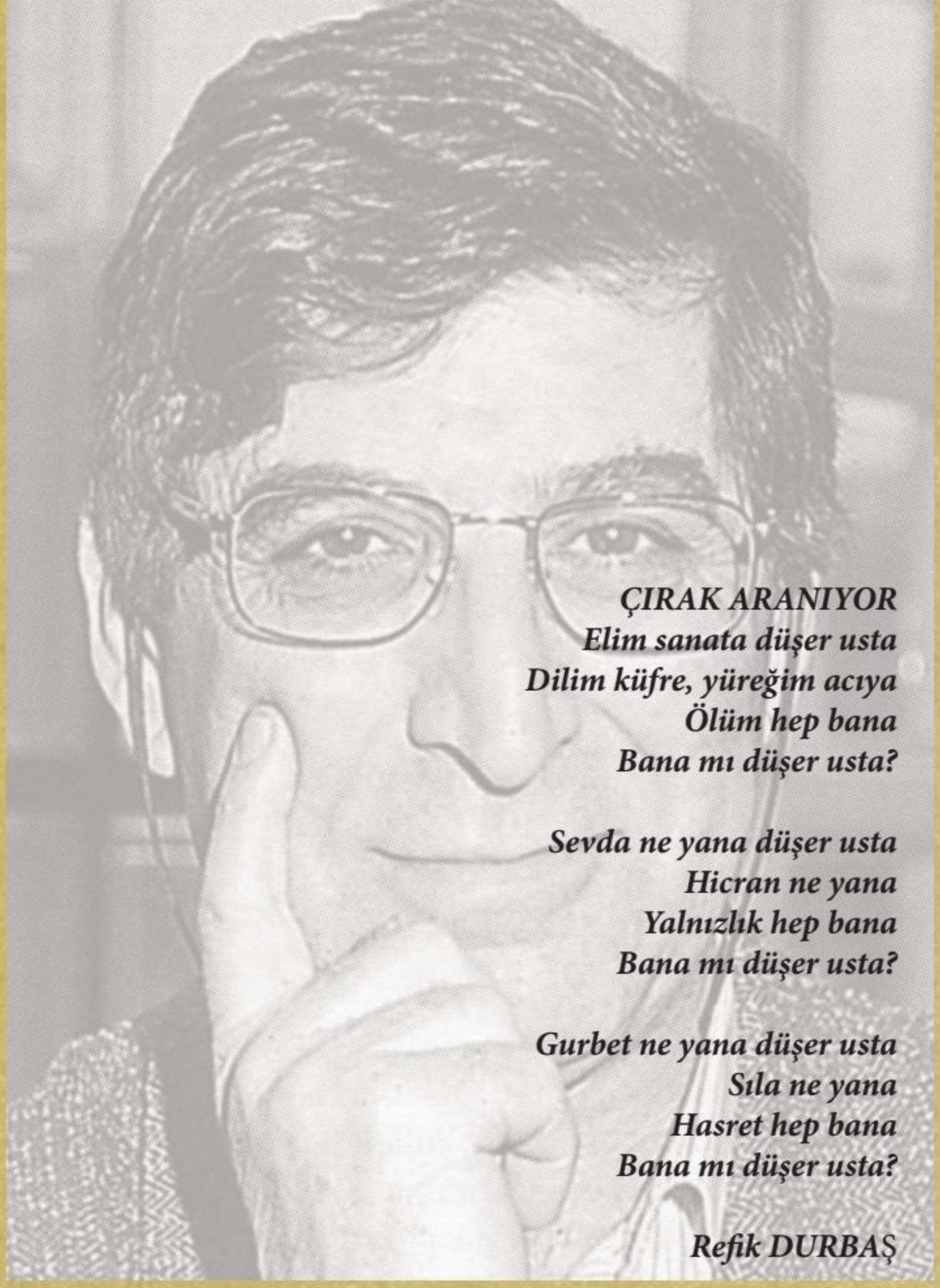

ÇIRAK ARANIYOR
Elim sanata düşer usta
Dilim küfre, yüreğim acıya
Ölüm hep bana
Bana mı düşer usta?

Sevda ne yana düşer usta
Hicran ne yana
Yalnızlık hep bana
Bana mı düşer usta?

Gurbet ne yana düşer usta
Sıla ne yana
Hasret hep bana
Bana mı düşer usta?

Refik DURBAŞ

Çok Ölüyorum!

Bu ara gitsem dağların en tepesine
En yeşil, en mavi, en tepesine
Öylece yitip gitsem kendimden
Bir yağmur damlasının sevincinde
Yeşilleşsem, mavileşsem diyorum
Bu ara yemyeşiller, masmaviler
görüyorum
Çok ölüyorum...
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

Bu ara gözümü diktim yıldızlara
Alıp başını gitsem diyorum
Gitsem, gitsem, gitsem
Ve yıldızlarda yitsem diyorum
Bu ara çoğaldı yıldızların ölümü
Gencecik ölü yıldızlar görüyorum
Çok ölüyorum...
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

Bu ara ses versen sesime diyorum
Bu ara el versen elime diyorum
Anam, babam, kardeşim diyorum
Can yoldaşım, eşim diyorum
Ve çocuklarım, iki gözüm diyorum
Kehribar gibi çocuklar görüyorum
Çok ölüyorum...
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

Bu ara uzaklar bana çok yakın
Yaban sürgünlere müebbetim
Ve çetin kavgalardayım kendimle
Her kavgada dövülüp kırılıyorum
Bu ara ceren yüreğim iki parça
Parça parça parçalanıyorum
Çok ölüyorum...
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

Bu ara gelmez oldu ilkbahar
Dört mevsim sürgit ölübahar
Ve başımda dönüp duruyor alıcı
kuşlar
Bu ara çoğaldı vakitsiz ölümler
Ellerine kına yaksın zebaniler
Ecelsiz her ölümle ölüyorum
Çok ölüyorum...
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

İçimde yetim kaldı çocukluğum
Siz görmüyorsunuz ama, çok
ölüyorum!

Hasan SEÇKİN

Kör Kuyularda

Düşlerin ateşe verildiği yerdeyim
O çıplak göğün altında
Dağın güneş alan tarafını sana verdim
Üşüyen yanlarımı al
Susuyorum bir uçurum gibi
Ağzının kıyısında bana yer aç
Astım bedenimi ince bir zamana
Sonsuzluğun müziğini dinliyorum
Toz, kül ve karanlık
Ay bir avuç kan sanki
Bir kristale dönüşen gecede
Giden bir yol var, hep giden
bir çeşme ki
Ağzında söylenmemiş kelimeler
Kırık bir mermerden göğe dökülüyor..

Hüseyin ASLAN

Temmuz İnce Bir Sızıdır

Şimdi
bu sokaklardan
çekip aldılar mı sesinizi,
bütün denizlerden gözlerinizi.

Çizilirken
bir kent gecesine
sarmalayıp yeditepeyi
yaralarının kabuğu ışıltılarla
ateş çiçekleriydi yarasa nişangahlarında
suların bitimsiz düşüydü
morgun soğuk mermerlerinde
yarası uğuldayan ateşler içinde.

Şimdi
ardından kemanların koştuğu
o can tılsımı senfoni
yarım mı kaldı
bir ufkun
şafaklara değişi yarım.

Aydın ÖZTÜRK

ARA/lık

Aralık...
Hafif durgun görünse de
Ara sıradan daha çok
A y r ı l ı k doğurur aralık.
Yalnızlığa sırılsıklam vurgundur
Hüzünbaz tüm ağrıları sırtlar
Ve en bitimsiz gecelere sarılır aralık.

Aralık...
Az miskin görünse de
Kızıl renkli acılar avuçlayıp
Sol yanı yakarak
A y r ı l ı k doğurur aralık.
Buruk tatlar sofrasına bağdaş kurar
Solgun hayallere dalar
Ve gri sabahlara selam çakar aralık.

Aralık...
Bazen değil
Çoğu zamandan daha fazla
A y r ı l ı k t ı r aralık.

İkram GÜNEŞ

HÜZÜN ve HASRET

Bulutlara tutunsam yalnızlıklarda.
Bir derin soluk alarak,
Bir asi mavi olarak,
Bir çığlık gibi sonsuza dek,
Soğuk bir kurşun taşısam
avucumda.
Bakışınla ısınsam tan ayazında.

Gülüşlerin gözlerine hasret ise,
Acaba . . ..
Kaç mevsim sol yanımda solupta
gider.

Geceye ışık tutsam yürek tadında.
Umutla gülen olarak,
Sevdan içinde kalarak,
Gül direncini kırana dek,
Işık taşısam güvercin kanadında.
Güneş ile ısınsam tan ayazında.

Gün ışırken yüreğine düşer isem,
Acaba . . ..
Kaç mevsim sol yanımda solupta
gider.

"Hüzün ve hasret akşamında……."

Bayram KÖSE

Paranoya Seyrinde

Kristal camı kırdığımda bir sürü gözlerin bana baktığını gördüm, üstelik bir sürü sorularla.
- Neden?
-Neden parçaladın düşlerimi? Şimdi kim toparlayacak bunları? Kim sıraya sokacak dağılan düşlerimi? Kim?
Üzgünüm; oysa ki düşlerimi dağıtanlara öfkemi kusmuştum...
Susmak başka bir şey. Beyninle, yüreğinle, aklınla, gözlerinle, bakışlarınla, gülüşünle susmak... işte tam da bu olsun. Bir dağın zirvesine çıkıp sus bayrağını dikmeli ve o dağın etrafına teller çekmeli diyorum. Beynimin içinde ki koro canavarları susmak bilmiyor. Mengene misali sıkıyor ve daha da kötüsü açılma noktası tamamen kapalı durumda sanki. Sonsuza dek içinde kalacağım sıkışık bir şekilde.
Korkunç!
Gecenin ortasında ki yıldızların ve ayın üzerini zifir bir çarşaf kapatmış, dibi olmayan bir kuyuda soluğun kesilmiş gibi kalmışsın. Körsün o anda, dilsiz ve mecalsiz. Aklın yitip yitmeme çizgisinin tam ortasında, düşlerin donuk, bakışların paramparça karanlığa bakar durursun öylece. İleri sayarsın, geri sayarsın, şarkı söylersin. Sadece düş canavarlarının çekip gitmesi için konser verirsin ve kendince bir zaman doldurma biçimini seçersin. Bazı anlarda vızıltılı bir sineğin camın ardında pörtlek gözleriyle seni seyrettiğini hissetmek iğrenç bir duygu olur.
-Git!
-Git!
Korkunç öfke maratonlarım öfkemi toplayıp nefreti ardına alarak koşuyor, bilendikçe nefretim, öfkenin kollarında zirve yapıyor.
Neden insanlar gereksizce varlıklarını hissettirmekte ısrarcıdır bazen? Duygusal açlıkları mı? İlgiye açlıkları mı? Yoksa varlıklarının, var sayılmamasının açlığı olabilir mi bu gereksiz hissettirme gösterileri. Israrcı

gösterilere yorgunluğum her yanıma deli bir ağrı gibi saplanıyor ve her ses acemi bir hemşirenin vurduğu iğne misali canımı yakıyor. Varlıklarını ısrarla göstermek isteyen aç düş canavarlarına bugün teselli çantamda birşey kalmamış.
Üzgünüm ve yorgunum....
Sonbaharın bitimindeki son kasım ayı ve kışa doğru yelken açmış gökyüzünde ki gemim hali hazırda beni bekliyor. Beyaz olacak düşlerim bembeyaz ve herbirine kar yağacak. Kapımın önündeki düş canavarları belkide çekip gidecek kimbilir? Çok değil istediğim; loş mavi bir ışık, loş bir sessizlik, loş bir şarkı ama kimsenin bilmediği bir şarkı...
Ben, ben sadece düş canavarlarının gitmesini istedim, şiirlerimi bozmasınlar istedim... Geceme dokunmasınlar dedim...

Süheyla Güney AVCI

Sonu bağlanamayan yarım kalmış
cümleler vardır
Mahkum eder insanı
derin bir kararanlığın içine...
Ünsal AKTAŞ **#yürektendökülenler**

Ömür dediğin dalda bir yeşil yaprak.
Her nefeste yavaş yavaş sararacak.
Önemli olan sararmadan
daldan kopmamak...

Öyle bir hayat yaşamalı ki;
Dal yaprak,
Yaprak kara toprak,
Toprak ise sadık yarin olmalı...

Yani kısaca;
Cennetin de,
Cehennemin de
tebessümünde asılı kalmalı.

Kazım BEYSÜLEN

İŞTE BÖYLE

(...)
Kır saçlı, yaşlı bir adam vardı hatırlar mısın?
Yok artık mesela
'Güzel yüzlü, çirkin gülüşlü' diye takılırdık bir kadın vardı.
Şimdilerde akıl hastanesinde
Hikayesini dinlemiştim bir kapı sohbetinde
Hakkı vardı yerden göğe
Kocası, uzun burunlu karnı göçük içine
Hayatla bağı, içtiği esrar kadardı
Ne mi oldu ona?
Görünmüyor uzundur 'ne kapı bacada' ne verandada.
Anlaşılan küsmüş
Esrardan başka herkese
Kötü bir insan değildi
'Hal hatır' ederdi her gördüğünde
Dalgındı bir de
Hayat bu, işte böyle
Yoruyor, kırıyor her birimizi
Başka bir yerden
Kiminin gönül göğü kararır öylece
Kimi hayata küser kendince
Kimi de işte yaşar, 'desinler' diye
Sen nerdesin bilemiyorum..
Ben ise hâlâ direniyorum bildiğimce
Delilik entarisini çok sevdim
Sanki daha kolay
Yaşamak böyle...

Sultan KARATAŞ

TOPLUMSAL DAYANIŞMA

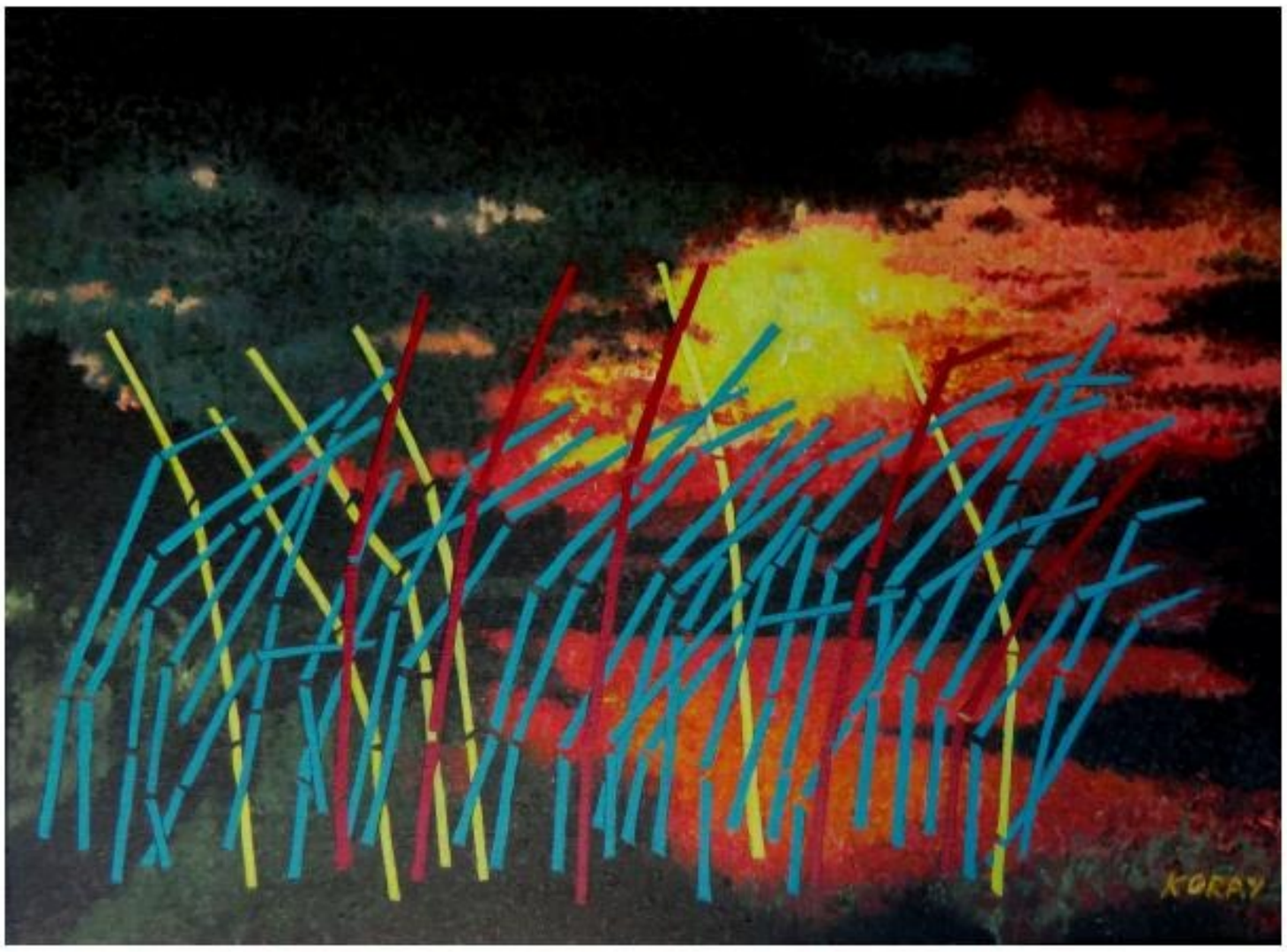

TOPLUMSAL DAYANIŞMA - 80
Tuval üzerine akrilik 60x80 2012
RIFAT KORAY GÖKAN

Tüm toplumlarda fertler yüklendikleri görevler ile bir tür dayanışma içindedirler. Toplumlar, genellikle yönlendiren ve yönlendirilen fertlerden oluşurlar.
Ressam bu birlikteliği resminde kırmızı ve mavi çubuklar ile tanımlamaktadır.
Ki bu çubukların tümü birbirleri ile tam bir uyum içindedirler ve hep birlikte rüzgarın estiği yönde savrulmaktadırlar.
Fizikte denge kavramı, pozitif, **negatif** ve nötr öğeler ile tanımlanır.
Dengeli toplumlarda diğer bir deyişle fertleri tam bir dayanışma içinde olan toplumlarda, yönlendiren (pozitif) ve yönlendirilen (nötr) fertler yanı sıra **negatif** fertlerin de aranması gerekir.
Ressamın gözlemlerinde bu fertler: **toplumu tamamlayan, karşı sav yaratan, başkaldıran, asi** (sarı renk) fertlerdir.
Bu çalışmanın geri planını büyüleyici bir doğa (Finlandiya'da gece yarısı güneşi) tamamlamaktadır.

SENİN İÇİNMİŞ

Sana eşlik ediyormuş meğersem gökkuşağı
O İrem bahçesindeki türlü türlü çiçekler kuş cıvıltıları
Seninle güzelmiş mehtabın seyri suya yansımasının güzelliği
O dans eden yakamozun kıvraklığı, doyumsuz nota kıvamındaki ritmin ahengi
bunca zahmet bunca keramet hep senin içinmiş
Senin içinmiş kar tanelerinin baş döndüren asaleti
yağmur altında ıslanmak sen varsın diye güzelmiş
Sen varsın diyeymiş meğersem neşem ,enerjim fikirlerim
sen gidince bir bir hepsi gitti bir ben kaldım yalnız başıma,
bir de bana eşlik eden koca kapkara bir evren
Nereden bile bilirdim ki, her şeyin senin için var olduğunu,nerden bile bilirdim ki …

Ali ESMERAY

ŞİZOFRENİST DÜŞLER
DUYGUSAL YANSIMALAR

Kafam hidrojenle şişmiş bir balon gibiydi. Bir çocuğun elindeyim bıraksa uçup gideceğim dedi. Çocuklar evet onlar hiçbir şekilde bırakmazlar sevdiklerini. Ne görseler hafızalarına kaydederler. Belli bir yaşa kadar bu böyle devam eder. Taa ki büyüdüğünü düşününce, anlayınca kaydetmenin yerini geri sarıp seyretmek alır.

Samimiyetsizlik tahammül edemediği bir davranış biçimiydi. İnsanların gözlerindeki samimiyetsizlik onu çıldırtıyordu. Çünkü ona göre samimi insan demek, saygılı, sevgi dolu, hümanist, dost canlısı ve özü sözü bir olan demekti. Samimiyetten anladığı buydu.

Âdem ile Havva inanırsınız ya da inanmazsınız ama bir şekilde ilk insanların ataları ya da atası kabul edilen canlılar vardı. Ona göre böyle sorunlar birazda nesilden nesile Habil ve Kabil' den bu yana kardeş kavgasının alevlenmesiyle başlıyordu. Bizler özellikle hasta toplumların bireyleri olarak, ülkemiz cidden bir hastalık içinde, topyekûn kafayı yiyenler ve umuda aşık olanlar olarak ikiye ayrılmış durumdayız.

Evet aşk dedim. Belki uzun zamandır dillendirmediğim bir duygu biçimiydi aşk. Hayata ve sana diye başladığımız sokaktaki herhangi bir hayvana ya da doğadaki herhangi bir bitkiye ya da insanların en özeline, kalbi kalbimize denk gelen o muhteşem insana aşık olmak, sevgiyi her yerde onun gözlerinde görmek, kalbini çıkartıp onunki sini kalbinizin yerine koymak ki böylelikle en iyi ben bakarım dersiniz aşık olduğunuz kişinin kalbine ama farkında olmadan da onu öldürürsünüz içinizde. Lakin günün birinde o gelip sizden kalbini geri isteyene kadar da taşırsınız içinizde.

Ahh dedi ne çok kalbi saklamışım içimde. Daha henüz kimse kapımı çalmadı kalbimi ver diye ama şimdi ki son sahibi bir başka ısıtıyor içimi. Bu sefer sadece kalbinde yer açman yetmez bana diyor. Tüm bedeninde, tüm benliğinde, tüm ruhunda ben olmalıyım. Narin bir papatya aslında o ama siz bilemezsiniz bir papatyanın insan hayatındaki önemini, nasıl da her şeyi etkisi altına aldığını.

Bir eskicinin eskimeyeni olduğunu.

Cihangir ASLAN
ESKİCİ

Bu kentin ne gecesi gece
Ne de gündüzü gündüz
Ay gizlenmiş çatıların ardına
Yıldızlar sönük
Güneş ise duvarların arkasına saklanmış
Bulutlarla dansa tutulmuş
Saklanbaç oynuyor
Ay ve güneş

Bu kent de boğuyor her şey
Şu sokaklar
Şu cadde
İnsanlar
Her şey telaş içinde
Rüzgar telaşla
Yaprakları savuruyor
Ordan oraya
İnsanlar telaşlı bir
koşuşturmaya tutulmuş
Beni ise boğuyor
Bu telaş
Bu koşuşturma

Nihat YILDIZ

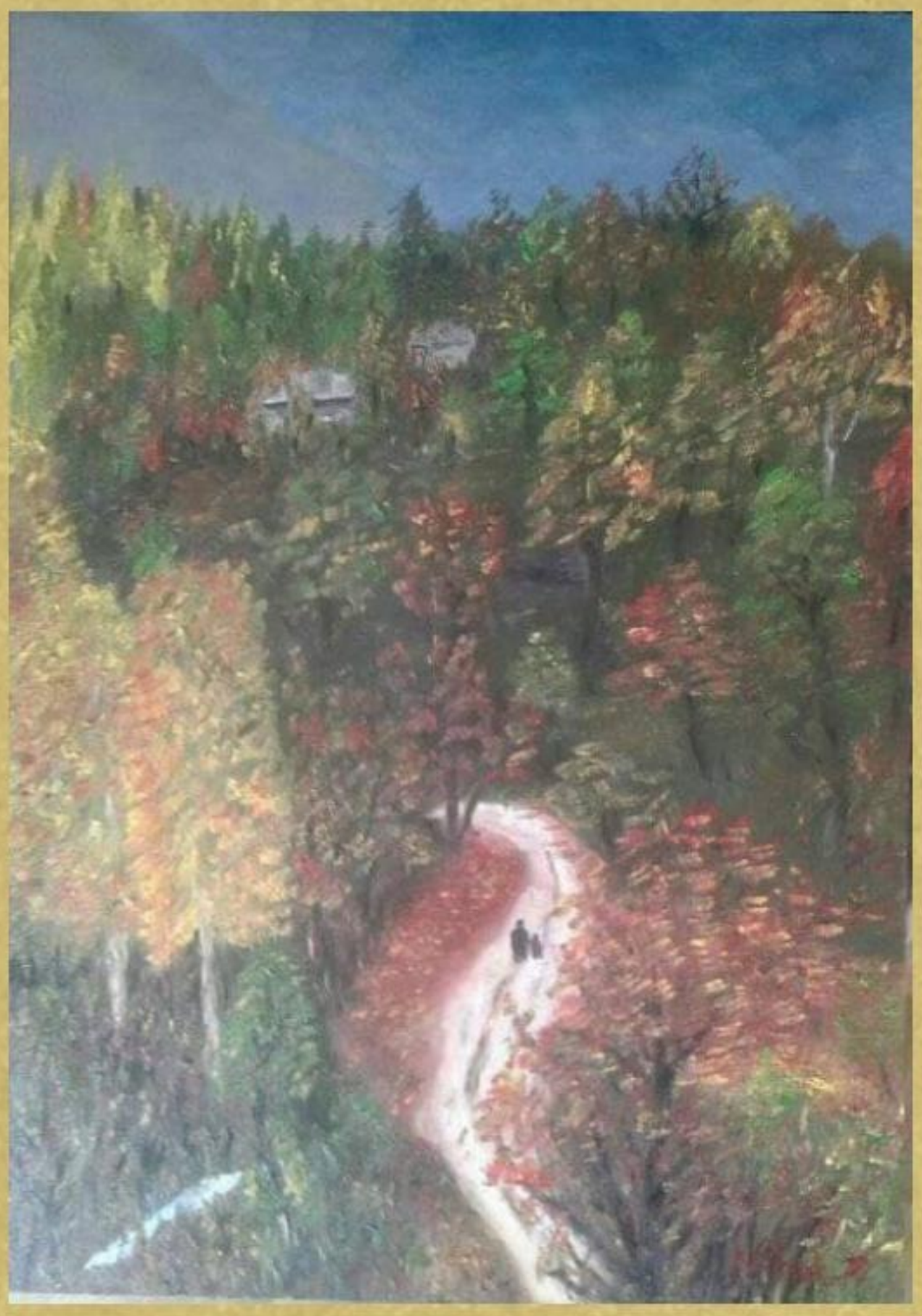

Nihat Yıldız
Dersim'de Sonbahar
TUYB.35.50.

HAYATA SANATLA GÜLÜMSE

Aralık sayısı buluşması bizler için çok özel bir buluşma. 12. sayımız ile sizlere bir kere daha merhaba diyebilmenin mutluluğunu ve heyecanını yaşıyoruz.

Yeni bir yıl yaklaşıyor. Her yeni yıl yeni umutlar, yeni başlangıçlar demektir. Etrafımızdaki şartlar ne olursa olsun içimizde saklı birçok güzellik, yetenek için çaba göstermemize değer. Yeni yıl yaklaşırken yaşanmış olan iyi-kötü her şeye rağmen bir umut olur ya içimizde. Yeni yılda her şeyin daha güzel olacağına, olumsuzlukların biten yılla geride kalacağına, kara defterlerin kapanıp bembeyaz sayfaların açılacağına dair umutla dolarız.

Takip eden okuyucularımız çok iyi bileceklerdir. Hayata Sanatla Gülümse köşemizde sizlere yok olmaya yüz tutmuş el sanatlarımızı, karşılıklı sohbet havasında anlatmaya, tanıtmaya, sevdirmeye hatta zaman zaman evde basit çalışmalar halinde yapabilmeniz için örneklemeye çalıştım.

Amacım, hayatın her anında içimizde olan sanat dünyasına birazcık olsun giriş yapabilmek önce kendi kültürümüzdeki el sanatlarını tanıtıp, yok olmalarına engel olabilmek adına birazcık olsun bir katkı sunabilmekti. Daha adını sayamadığımız öyle çok sanat dalı var ki. Ne kadar geniş ve zengin bir kültüre sahip olduğumuzun, bence en iyi göstergesidir bu. Sanat iyi düşünülmüş, duyarlı bir eylemdir.

Hiç şüphesiz bir tabloyu seyretmek kimseye pratik bir fayda sağlamaz. Şiir okumakla insanın karnı doymaz. Ancak sanat sadece zevklere hitap eden bir eser yaratmaktan ibaret değildir. Sanatı değerli kılan, yaratıcı düşüncedir. Psikolog David Mc Clelland'a göre başarılı olan toplumların hepsinde sanatla toplumsal ilerleme at başı gitmiştir. Sanat sadece zevk ve haz vermez; toplumsal gelişmenin de önünü açar. Sanatsal bir bakış açısıyla ürünlere, hizmetlere, yapılara, kentlere değer katmak mümkündür.

Tarih boyunca neyin sanat olduğuyla ilgili fikirler sürekli değişmiştir. Ama herkes sanatın "duyguların, hayal gücünün yaratıcı ve orijinal bir dille ifade edilmesi dışa vurumu" olduğu konusunda hem fikirdir. Sanat tarihçisi Thomas Munro'ya göre sanat, "Doyurucu estetik deneyimler yaşatmak amacıyla orijinal eserler yaratma becerisidir."

İnsanlar ilk ortaya çıktıklarından beri sanat yapıyorlar. İz bırakmak, bir karalama yapmak, bir şekil çizmek ve bütün bunlar aracılığıyla bir mesaj iletmek insanlık tarihi kadar eski bir olgu. Barnett Newman "ilk insan bir avcı, toplayıcı ya da alet yapıcı değil bir sanatçıydı" der.

Her sanatçı içinde yaşadığı toplumun yaşama biçiminden gelenek ve göreneklerinden, dini inançlarından, siyasal ve ekonomik düzeninden, teknolojik gelişmelerinden beslenir. Bu yüzden Shakespeare'in eserlerini seyrederken insan,
kendisinin tiyatroda olduğunu unutur ve söz konusu dönemde yaşıyormuş hissine kapılır. Sanat eserleri insanlığın hayat deneyimlerini anlatır.

Zamanın ruhunu yansıtır.

Sanat aynı zamanda geleceğe de ilham verir. Sanatçıların hayal gücü bilime de hizmet etmiştir. Jules Verne'nin 1850'lerde yazdığı romanlar, Leonardo'nun 16. Yüzyıl da yaptığı çizimler, bilime rehberlik yapmıştır.

Sanatın insanları birleştirici ve kaynaştırıcı bir özelliği vardır. Bir sanat eserinin ortaya çıkarmak da o eseri izlemek, dinlemek ya da paylaşmak da insanları birbirine yaklaştırır. Sanat, insanların aynı düşünce boyutunda buluşmalarını, tek ruh olmalarını sağlar.

Günümüz yaşantılarının ruhu sanatın insanların buluşabileceği bir platform olmasına daha uygun. Sanatçılar artık şehrin farklı mekânlarını da kullanarak, sanatı sokağa taşıyorlar. Binaların cepheleri, tren garları, çanak antenler, su boruları, elektrik direkleri, mağaza vitrinleri, alışveriş merkezlerinin koridorları sanat eserlerine ev sahipliği yapıyor.

Seth Godin herkesin bir şeyleri değiştirme potansiyeline sahip olduğunu, insanları etkilemenin bir sanat eseri olarak kabul edilmesi gerektiğini söyler.

Sanat insan zekâsının en ilgi çekici, en güzel şekillerini, seslerini, çizgilerini ortaya koyar. Sanat tek başına dünyayı değiştiremez ama ona bakış açımızı değiştirebilir. Sadece dünyaya bakışımızı değil, kendimizi algılamamızı, kafa yapımızı, iş yapış biçimimizi de farklılaştırabilir.

Bu ayki yazımızda genel olarak bir yıldır anlatmak istediğim, vurgulamak istediğim sanat ve sanatın hayatımızdaki yeri konularını şöyle bir toparlamış, özetlemiş olduk. Dünya mükemmel olmadığı için sanat vardır diyorum. Yeni yılda yeni sayılarımızda hayatımızda sanata dair, sanatın dallarına dair ne varsa yazmaya devam edeceğim.

Çivisi çıkan dünya insanının; henüz hiç yaşanmamış, sarf edilmemiş, harcanmamış yeni yılın kıymetini bilmesini, acıların, yoksullukların, hüzünlerin, savaşların, katliamların değil, insanca insan gibi yaşamanın iz bırakacağı bir zaman dilimine giriyor olmasını tüm kalbimle diliyorum. 2019 yılının eski yılın her birimiz payına biçtiği üzüntüleri, sıkıntıları, kayıpları teselli edecek kadar cömert davranacağını umuyorum.

Yeni yılın ilk sayısında görüşebilmek dileğiyle. Her zaman ki gibi görüş ve önerilerinizi, istek ve eleştirilerinizi mail adresim aracılığı ile paylaşabilirsiniz.

Soldan Esintiler'in yaşam kültürünüze dâhil olması dileğiyle, sevgiler…

Mine Güleşken ASLAN
mine_papatya71@hotmail.com

Hoşça kal sevgilim

Hoşça kal diyebildim usulca
Sesimi eski bir radyonun bozuk
frekansına hapseder gibi
Anlaşılmasını istemediğimden belki
Ve belki de bir hoşça kala
sığdıramadığımdan kendimi

Duyulmasını hiç istemedim
Akan rimelime karışan acımın
görülmesini de
Bir ömrü bir iğne deliğinden geçirir
gibi
Bir orman yangınında
Ömrünün tek gününü tüketen
kelebeğin dağılan kanadı gibi
Uzun bir kış gecesinin
Yaralı düş gücünün üzerini örtmesi
gibi
Usulca söyledim
Usulca bir hoşça kal

Üfleyerek geçen yaralardan değildi
bu anladım
İliklerimde sıtmaya tutulmuş
yarınların çığlığı
Ne kadar silmeye uğraşsam da
Düzelmiyordu alnımdaki bozuk
imla

Sil baştan yazamaz mısın tanrım
Alnıma kara diye çaldığın şu yazıyı

Hoşça kal diyebildim usulca
Gölgen, adı olmayan bir sokağı
dönerken
Artık hiç bir pencere göğe açılmıyor
Üstelik içimin türbelerinde hiç bir
kandil yanmıyor
Zamanın kendini inkar ettiği şu
günlerde
Tenime keşkeler sürüyorum
Yaralarıma anason

Hoşça kal sevgilim
Yüreğime yıldırımlar düştüğünden
beri
Usulca gelen yağmura hürmeten
Ağlamıyorum
Kirpik uçlarıma hoşça kal demeyi
öğretiyorum usulca
Hoşça kal sevgilim

Necla BEKTAŞ

CENNET

Cennet diye cennet diye bir masala köşk kurmuşlar,
Cenneti kurduğun yerin adı dünya olmalı dost.
Bülbülü altın kafeste besleyip bir de sormuşlar;
Ayakta durduğun yerin tadı dünya olmalı dost.

Ananın sıcaklığına babandaki güvenine
Ailede başlamalı bu aşk cana sine sine
Sevda ile işleyip de bunu hatmettir dinine
İnsan olanlarda esas güdü dünya olmalı dost.

Olduğu gibi görünsek neye yarar bu maskeler
Göründüğünce yaşayıp üzülmese Turaniler
Bir modeldir hayatımız ömre bedel ise eğer
Madem dünya fikri bizim modu dünya olmalı dost .

Turan ÖZBUDAK

Bir gönül meselesi bu
Aklımın almadığı mavi gülüm
Saatler geçmez , sabah olmaz
Gecenin karanlığına hüznün karışır
Öyle bir geceden kalmış
Ay ışığında hep yanmış
Gündüzlerim senin olsun
Ve..
Gecenin yorgunluğunda
Sana bir mevsim dolusu
Mavi GüL..
Seneler dolusu mavi gök
Asırlarda yaşamış mavi çocuklar
Bırakıyorum
Ve...
Batıyorum her gece kızıl tepelerden
Bekle beni !...
Yarın şafakla doğacağım

Nursev ESER

ON

On dan sonra
Saymayı unuttum
Ne geriye döndüm
Ne yanına bir koydum
Onu onsuz yaşamaya alıştım.

Bir sigara daha yaktım
Dumanını yele vurdum
Her seferinde bu son dedim
Lanet olsun..
Yeni bir paket daha açtım.

Adımı aydan aldım
Okuma yazma bilmez idim
Mektepsiz şair oldum
Ay gibi ıssız iken
Karanlığa ışık oldum
Leyla olmak varken
Lanet olsun
Bir sigara daha yaktım

Aysel MENTEŞ
haypatia

Boğuntu

İçimde kayıp biri var Mehir, her gece ihtilâllerime yürür.
Nehir kıpırtısız
Uyuyan sularına boğdurulan şehirleri hep töhmet altında…

Boğulmanın bin şeklini öğrettiler Mehir, bir dalgaya asıyorlar beni
Serez'de bir kuş ki, ürpertili, göğün yalnız gidişine bakar.
Kan sarkacını devrediyor zaman
Böyle anlarda kendime kıysam...

Bütün halatları unut Mehir
Unut sınırlı sonsuzluklarını şileplerin
Bir ağ var bildiğim herkesi birbirine bağlayan
Sahi Mehir, ağ yapmayan örümcek ölür mü...?

Josef KILÇIKSIZ

Kendimi incitmenin kaç yolu varsa, denedim hepsini bir bir.
Ta kalbimin tavanında ki kırıklar bile öyle derinden batar ki
Yarı sılada olan aşık gibi
Deliksiz bir gece uykusunu özler
Yanan tenimde yağmurlarla yüklü gözlerim…

Nursen URAL

Bağışla beni!
Ahlardan bir salıncak kurdum yüreğimin derinliğine...
Yanmış simsiyah gözyaşları doğurur öfkem...
Yenilmiş
Can kırıkları toplamıdır yüzüm...
Yangın yeri misali sevdam,
Özlemler tutuşturur uzun saçlarımı...

Niyazi YANGIN

Berrak bir çiğ tanesini yudumlar gibi bir
şafak vakti,
Alabora olduğum kokunu
Göğümün yıldızlı gecelerine saldım...
Yumdum zeytin ışığı gözlerimi,
Zerdali güneşi gözlerinin demine
Tomurcuk gülleri açarken gülüşünde,
Kıvılcım kanadı dudağım, hasretinle...

Semra ŞİMŞEK

Beni Hatırla...

Hani o gök çığlığı var ya
Mavi utanır, göz ıslanır
Kuytuda bir çocuk, şarkıda nihavent, yürekte aşk ölür.
O an hatırla beni

Dümensiz gemilerin yol almasına bakma
Ya martılar vurulur veya deniz ölür ahir zamanda.
Çırıl çıplak sözcükler düşer dilimize
İçinde ne aşk var, ne de aşktan söz eden bir şiir.
Yamalı yürekten bir tek söz düşer toprağa;
Ayrılık.
Yangında alevler, yüreğinde aşkım can çekişirken
Beni hatırla.

Ziya Yildirım GÜNTEKİN

AYIN KİTABI

SEVDALIM HAYAT
ZÜLFÜ LİVANELİ

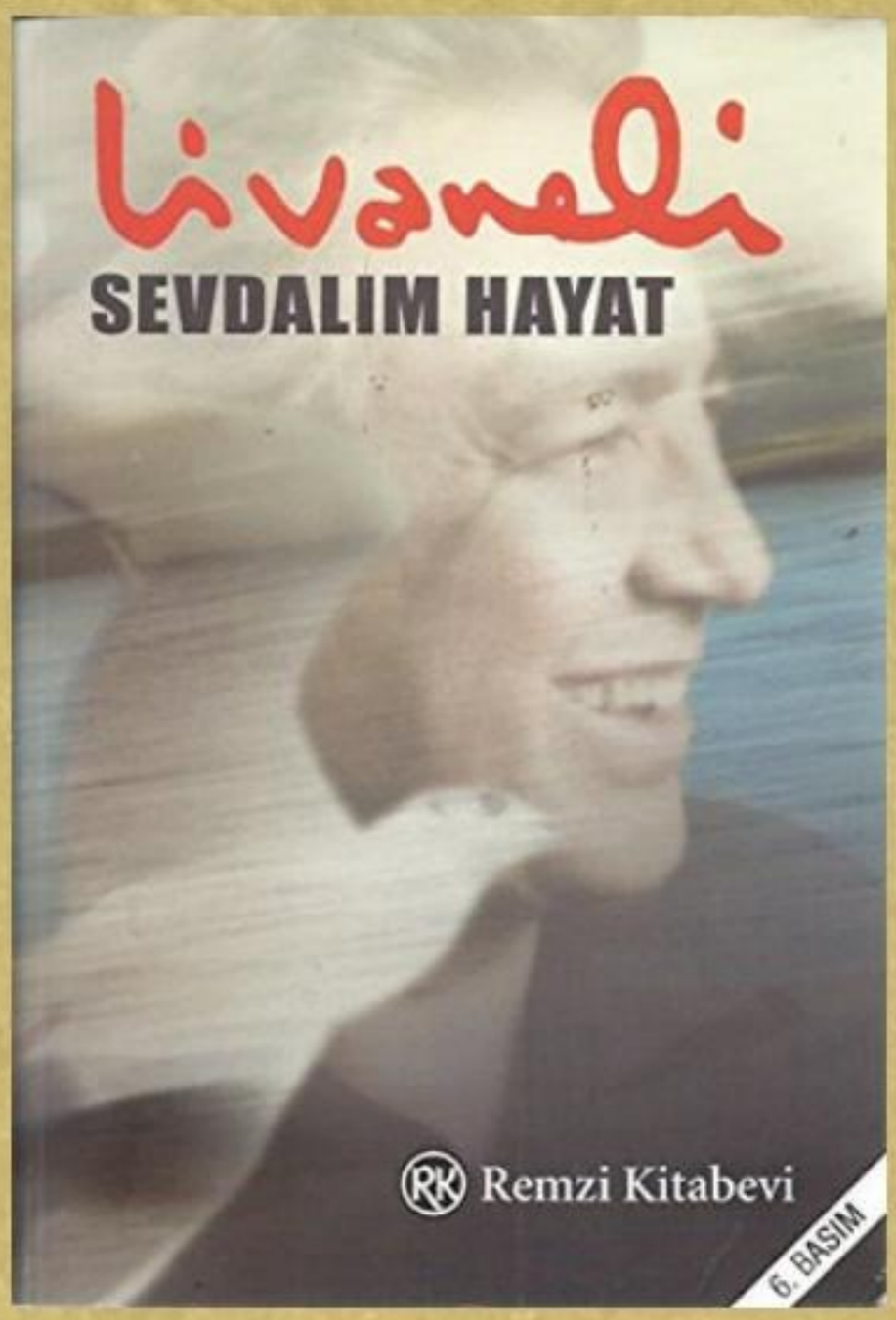

Sevdalım Hayat kitabında Zülfü Livaneli yaşamından kesitler sunduğu kah ağlatan kah güldüren ve çokça düşündüren bir eser olarak karşımıza çıkıyor. Eserinde yaşadığı döneme damgasını vuran isimlerin hayatında yarattığı etkileri gerçekçi, yalın bir dille bizlere sunuyor.

"Hemingway bana bir özgürlük duygusu veriyordu" s- 36
Özgürlük tutkusu küçük yaşta ve yaşıtlarıyla kıyaslanamayacak kadar cesur maceraların peşine sürükler Livaneli'yi.

"Benim için gerçek yaşam geceleri, kitapların başında geçiyordu" s- 36
Kitap okumak onun için vazgeçilmez bir tutku olup, bu eylemi gerçekleştirmek için gece herkesin yattığı vakitleri iple çekiyordu.

"Okullarda tek boyutlu insan yetiştirme programı, hayatı anlamayan, değişik disiplinleri kavramadan, vida gibi hep aynı noktada dönüp duran bireyler yaratıyor" s-39

"Bir imgeden hikaye çıkar, bir sesten ezgi. Başucuma koyduğum kağıtlara notlar yazarım" s- 70

Kitabı okuyan ve okuyacak olan dostlar, kitapla ilgili yorumlarınızı ***soldanesintiler@gmail.com*** adresine bekliyoruz.
Keyifli okumalar.
Ünsal AKTAŞ

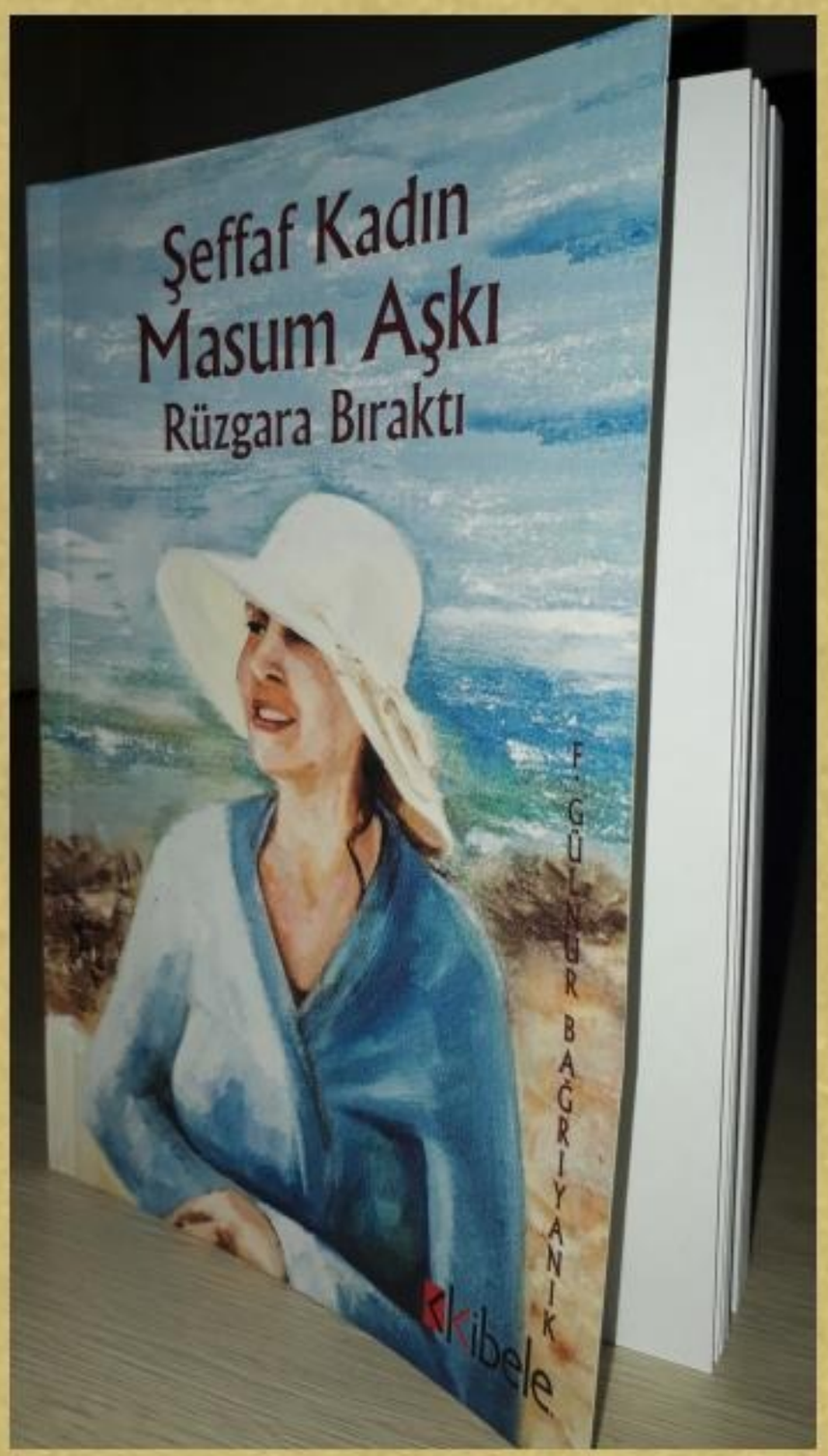

Şeffaf Kadın
Masum Aşkı
Rüzgara Bıraktı

F.Gülnur Bağrıyanık toplumsal yaşamda insanın sosyolojik, psikolojik, kültürel, ekonomik sorunlarının, neden ve sonuçlarını bireyin kimlik statüsünün incelenmesi ve araştırılması her zaman ilgi alanı oldu. Şiirlerini bu bireysel bakış açısı ile kaleme aldı.

ŞAH DAMAR

Hiç kusur gözetmeden
Türlü çeşit var ediyor
Öyle çok seviyor ki
Şah damarda gizleniyor
Varlığı öyle kudretli ki
Hiç bir sıfat bildirmiyor

Fatma Gülnur BAĞRIYANIK

KİTAP TANITIM

Yüreğim Bir Karanfil

Ozan Yayıncılık etiketi ile basılan ilk şiir kitabı olan Red Şiirler-1 "Yüreğim Bir Karanfil" şairin son yıllarda yazdığı seçilmiş şiirlerinden oluşmaktadır.

Şair İsmail Şimşek edebiyata olan ilgisini kavgadan, sevdaya, aşktan, barışa dair ne varsa kaleminden yüreğinden dökülen, şiirlerinde

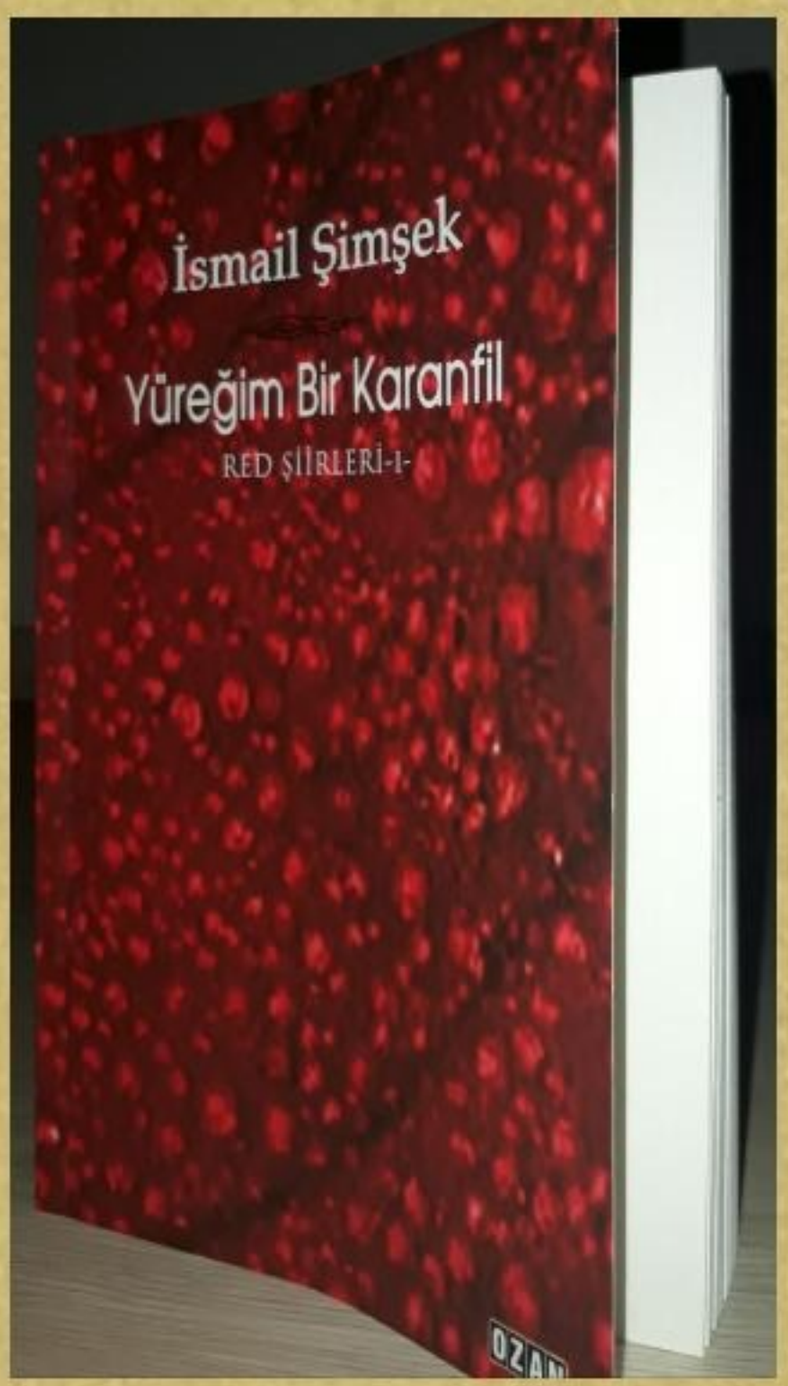

Karışıyor işte
Her şey her şeye;
Yüreğin yüreğime
Yüzün gözüme
Sözün sözüme
Nefesin nefesime
Aşk olup yaşanıyoruz işte..

Karışıyor işte
Her şey her şeye;
Sen bana
Ben şiire
Şiir şaire
Şair aşka
Söz olup dökülüyoruz işte..

Karışıyor işte
Her şey her şeye;
İnsan yalnızlığa
Yalnızlık geceye
Gece güne
Gün güneşe
Umut olup çoğalıyoruz işte..

İsmail ŞİMŞEK

Göz leri hemen doğmaya hazır
Güneş gibi dağların ardından
Belki biraz içine dönmüş
Derinlik kazanmış bir kalbe

İşaret ediyor alnındaki
kıvrımlar
Dağları, nehir yataklarını,
ovaları
Hey hat!
Bana vaat edilmiş toprak
Çiçek tarlaları gibi:

Mehmet Ata YİĞİZ

Mehmet Ata YİĞİZ'in yeni kitabı DİLİMDEKİ KUŞLAR artshop yayınlarından çıktı.

Basım Dili: Türkçe
Ebatı: 13.5 x 19.5 (cm)
Sayfa Sayısı : 80
Cilt Durumu : Ciltsiz
Boyut : Normal Boy

gece ve er-siz

yalnız topraklar yorgunluğuydu
aşkımız gece
tanrı'nın cimri gülüşüyle beliren

oysa kar yangını yüreğimiz
kömür karası gözlerimizle
güneşin ve ateşin çocuklarıydık biz
birlikte kovulmuştuk cennetten

kartalların kıskanç sesinde
savaşların aşk öykülerinde
biz vardık!

biz kadınlar!
kutsal kitaplar inmeden önce!

ağzımızda karadut lekesi
"gül" koyuyorlardı adımızı
kıpırtısız büyüyorduk
aşk; dudağımız arasında
kızıl bir uçurumdu
biz dikenlere kanıyorduk

günlerden bir gün
bir gece yarısı
kirpiklerimizi kırıp
ölmüş çocuklarımız üstüne yemin
ettik
inanmayacaktık tanrılara!

çünkü
elleri yoktu erkeklerimizin
rüzgâr okşuyordu saçlarımızı!

günahkâr evlerimizden çıkıp
atlarımıza yalattık yaralarımızı
aşkın üstüne yürüdük
sulardan geçtik
en azgın nehirlere çözdürüp
düğmelerimizi
yağmur sağdık memelerimizden!

Nursel ARAS

Cinayet İşlendi...

Gittiği yine yanlış yöndü
Ekmek toprağa
Su çamura
Ve her şey tersine döndü.
Yine kendi oyununa geldi
En çok da aldanışına içerledi.

Kaç kez bölüşmek istedi bayraklı acılarını,
Kaç kez, dindirmek için sancılarını.
Kiminle oturduysa aynı sofraya
Hep aç kalktı, doyuramadı karnını

Yine bir cinayet işlendi , katili belliydi
Onu sol yanından vuran
Farketmese de kendisiydi
Çok kez yaralanmıştı
Zamana sardı yaralarını
Kaldırdı sandığına...

Kan kaybetti her seferinde
Yine de ölemedi
Akıttığı kanla yıkarken yüzünü
Bir daha gülemedi

Çok istedi karşıya geçmeyi
Bir de o yönü denemeyi
Çok denedi
Tetiğe gücü yetmedi

Sonunda
Şiirlerle öldürdü dizelerini.

Yusuf Ziya LEBLEBİCİ

BUGÜN KİTAP OKUYACAĞIM

bugün kitap okuyacağım
size benzememek için
düşüneceğim
insan olmak için
yazacağım
çıldırmamak için

lakin yalnız kalacağım biliyorum
bilinmeyecek lisanım
sonrası yaman karanlık
sonrası ayaz sonrası çöl

galiba sonra yeniden sürüye katılacağım
maskelerimi takacağım
beni sevmeniz için
size benzeyip aranızda kaybolup gitmek için

ve ruhum için için ağlayıp terk edecek bedenimi
sevdamın renkleri solacak
dökecek içimdeki hanımeli çiçeklerini
çocuklar bana küsecek kuşlar küsecek

ki bilseniz ölümdür bu
siz beni yaşar zannederken

Çetin AKYIL

Hüzün rengi elbisem,
Okyanus dibi yüreğim,
Beyaz ve sessiz,
Kış uykusu düşlerim,
Yitik zamanın koşusundan gelmiş,
yorgun gözlerim.

Hangi buluta saklı
bilmiyorum ama
Hürriyetin ak kanatlarını
saldım sonsuz maviliklere,
Şimdi düşnüyorum,
Acaba nerdedir diye.

Nuray ŞENGİL

Sonbahar akşamında seninle olmak
Senin varlığınla ısınmak,
Üşüdükçe ürpermek..
Hissetmek sıcaklığını.
Gökyüzünde ışık saçan yıldızlar,
Denizi muhteşem kılan yakamoz
Yine hayaller peşindeyim.
Sarhoş ediyor mehtap beni
Dalgaların sesi ninni gibi
Ben kendi yalnızlığımda,
Düşler ülkesindeyim...

Asiye YAŞARGÜN

KEŞİF GÜNLÜĞÜ

KIZKULESİ

2500 yıllık bir tarihe sahip olan Kızkulesi efsaneleri günümüzde bile ilgi çekiciliğini korumakta. Antik çağda başlayan ve günümüze uzanan bir tarih. Dile kolay Yunan, Bizans, Osmanlı, Cumhuriyet ve günümüz Kızkulesi.

Kızkulesi tarihçesine kısaca göz atalım.

Rum araştırmacı Evripidis'in anlatımıma göre Asya sahillerinin bir çıkıntısı olan kara parçası zamanla sahilden kopmuş ve bir ada oluşmuştur. Atinalı komutan Alkibiades, Boğaz'a girip çıkan gemileri denetlemek ve vergi almak amacıyla bir kule yaptırır Sarayburnu'ndan kulenin olduğu yere zincir çekilir böylece Boğaz'ın giriş ve çıkışlarını kontrol edilir. Yıllar sonra Yunan Komutan Chares, kulenin olduğu adacığa eşi için, mermer sütunlar üzerine bir anıt mezar yaptırır. Bir diğer anlatım ise; Roma Dönemine ait. 1110 yıllarında bu küçük adacığın üzerindeki ilk belirgin yapı İmparator Manuel Comnenos tarafından yaptırılmıştır. İmparator Manuel, şehrin savunması için iki tane kule yaptırmıştır. Birini Mangana Manastırı yakınına (Topkapı Sarayı'nın sahili) diğerini ise Kızkulesi'nin bulunduğu yere inşa ettiren İmparator Manuel, hem düşman gemilerini Boğaz'a sokmamak, hem de ticaret gemilerinin gümrük vergisi vermeden geçişine engel olmak için, iki kule arasına zincir bağlatmıştır.

Zaman zaman harap olan ve yeniden onarılan Kızkulesi, İstanbul'un fethi

sırasında Venedikliler tarafından üs olarak kullanılır.
Fatih Sultan Mehmet bu küçük kaleyi yıktırır ve yerine taştan, etrafı mazgallarla çevrili küçük bir kalecik yaptırır ve buraya toplar yerleştirir. Osmanlı döneminde daha çok bir gösteri platformu olarak kullanılmıştır.
1510 yılında küçük kıyamet olarak anılan depremde Kızkulesi de büyük hasar görmüş, Yavuz Sultan Selim yeniden onarılmıştır. Cumhuriyet döneminde Kızkulesi yeniden onarılır. Çürüyen ahşap kısımları tamir edilir ve bazı bölümler betonarmeye çevrilir. 1943'de büyük onarım geçiren kulenin çevresine büyük kayalar yerleştirilerek denize kayması önlenir.

Günümüzde ise 1995 yılında restorasyon süreci başlar. Binlerce yıllık gizemli tarihin sahibi olan bu özel mekan, kendine özgü görsellerine geleneksel mimarisine bağlı kalarak bitirilen restorasyon çalışması sonrasında 2000 yılında kapılarını ziyarete açar. Gündüzleri cafe-restaurant, akşamları ise özel restaurant olarak yerli ve yabancı ziyaretçilerine hizmet vererek düğün, toplantı, lansman, iş yemeği gibi pek çok özel davet ve organizasyonlara kapılarını açmış bulunmaktadır.

Süheyla Güney AVCI
Fotoğraflar: Süheyla Güney Avcı

SÖYLEŞİ

AĞAÇ KÜTÜKLERİNE CAN VEREN SANATÇI

Sizlere bu sayımız da sıcacık bir söyleşi yaptığım çok genç bir yeteneği tanıştırmak istiyorum. Mutluluk Sanat Atölyesi'nin yemyeşil bahçesinde kahvaltımızı yaparken sohbet havasında geçen görüşmemiz son derece hayranlık uyandırıcı ve keyifliydi benim için.

Öncelikle kendi cümleleri ile kısaca tanıyalım Seçil Çınardalı'nı.

- Soldan Esintiler ekibine öncelikle çok teşekkür ediyorum. Yeni tanıştığım bir dergi Soldan Esintiler. Her şeyden önce sanata, sanatçısına, yazarına, şairine önem veren, saygı duyan çok güzel bir aile bence Soldan Esintiler.

Bana gelince 1991 yılında İzmir' de doğdum. Kalem, boya tutabildiğim ilk günden beri zamanımın çoğunu resim yaparak geçiriyordum. Annemin bu ilgi ve yeteneğimi fark etmesi üzerine 8 yaşında Ressam Lale Temelkuran' dan ders almaya başladım. Lale hocamın atölyesinde eğitimime devam ederken resim yarışmalarına katıldım. Başarılı olup pek çok derece elde ettim. Resim yapmak, renkler her zaman hayatımın her anında benim için çok önemli oldu. Yetenek sınavlarına girerek başarılı oldum ve güzel sanatlar alanında lise ve üniversite de eğitimime devam ettim. Şu anda Mutluluk Sanat Atölyesi adını verdiğimiz atölyemizde eşim ile birlikte çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Seçil'in resim ile ilişkisi çok küçük yaşlarda başlamış. Güzel sanatlar Lisesi Resim Bölümünden mezun olduktan sonra 9 Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde Moda Tasarımı eğitimi almış. O yıllarda ki hayali olan atölyesinden bahsetmesini istedim kendisinden. Seçil o

yılları ve hayallerini şöyle anlatıyor bizlere.

- Okulun ilk yıllarında her moda tasarımı okuyan öğrenci gibi hayalini kurduğum şey kendi markamı yaratıp kişiye özel tasarım yapabileceğim bir butik açmaktı.

İlerleyen yıllarda ise giyinmek, kıyafet gibi olgulardansa eğitime emek vermenin beni daha mutlu edeceğine karar verdim. Bugün herhangi birinin özel bir günde giyeceği kıyafetten duyacağı mutluluk yerine hayatına sanat dokunmuş çocukların meraklı gözleri ve soruları beni hayata karşı daha çok motive ediyor. Günümüz şartlarında ülkemizde eğitim ve sanata daha çok ihtiyacımız olduğunu düşünerek kendi atölyemi kurmaya karar verdim.

Mutluluk Sanat Atölyesi, İzmir'in Bornova ilçesinde müstakil bahçeli iki katlı bir villa da çalışmalarına devam ediyor. Bu atölyenin kuruluş hikayesini dinlemek istedim. Bakın Seçil bu yolculuğu bizlere nasıl anlatıyor.

-Daha önce de söylediğim gibi üniversitenin son yıllarında verilmiş karardı atölye. Sonrasında eğitim alanında ne yapabileceğimi görebilmek ve kendimi geliştirmek için farklı atölyelerde ders vermeye başladım. Kısa bir süre içerisinde gerçekten hayatımda yapmak istediğimin bu olduğuna karar verdim. Müzik öğretmeni olan eşim Nogay Evkuran ile birlikte Mutluluk Sanat Atölyesi yolculuğumuz başladı. Başlangıçta yardımcı olmak adına yanımızda olan kardeşim Serpil Çınardalı da bugün atölyenin tüm işleri ile ilgilenen biri haline geldi. Yani Mutluluk sanat Atölyesi aynı zamanda ailemizi de altında toplayan, bir arada tutan bir çatı aslında. Öğrencilerimin ve velilerimin de bu ailenin bir parçası olduğunu söylemeden geçmek istemiyorum.

Seçil'in doğaya, doğal ürünlere karşı çok özel bir tutkusu var. Bu doğal ürün tutkusu her geçen gün şekillenerek Seçil' in yaptığı sanata dönüşmüş. Ağaç kütüklerine çizip, boyadığı resimlerin nasıl ortaya çıktığını sorduğumda, Seçil tekrar çocukluğu ile bağlantılı olarak anlatmaya

başladı bizlere.

-Çocukluğumdan beri resim yaptığımı söylemiştim ya aslında o konuyu biraz açarak bu sorunuza cevap vermek istiyorum. Öyle kağıdı alıp bir köşede resim yapan bir çocuk gelmesin aklınıza. Eline boyayabileceği, boya olur, kömür olur, ruj olur, oje olur ne geçerse artık o an için bulduğu her yüzeye bir şeyler çizen bir çocuktum. Evde duvarlara sadece odama değil evin bütün duvarlarına, kafeler de peçetelere, taşlara, yapraklara çizerdim. Kısaca çizilebilir, boyanabilir alternatif tüm yüzeyleri değerlendiriyordum. Bu gün yine alternatif yüzeylere çalışmak, tuval ve kağıt üzerine çalışmaktan daha çok motive ediyor beni. Farklı yüzeylerde farklı dokular yakalamanın bana her seferinde yeni bir şey kattığını düşünüyorum.

Ağaç kütüklerini seçme nedeninden önce ağaç kütüklerini temin edişimden bahsetmek istiyorum. Ağaç kütüklerini yaşlanmış, budanması gereken ağaçlardan temin ediyorum veya sıkça yaptığımız doğa yürüyüşlerinde kendim topluyorum. Bir şekil de yaşamı son bulmuş ağaçlara dokunarak onları yaşatmaya çalıştığıma inanıyorum, onlarla çalışırken.

Ağaç kütüklerine yaptığım çalışmalarda sulu boya ve akrilik boya kullanıyorum. Bunların yanı sıra zaman zaman ecoline guaj boya kullanıyorum. Hatta oje ile çalışmışlığım bile vardır.

Mutluluk Sanat Atölyesini gezerken duvarda asılı bir seri çalışma gözüme çarpıyor. Bunlar güzel kadınlar ve Yeşilçam serileri. Bu serileri merak ediyor ve kimleri neden çiziyor Seçil Çınardalı diye bir soru soruyorum kendisine. Bu sorumu da tüm samimiyetiyle cevaplıyor Seçil.

-Aslında hiçbir serim hiçbir zaman tamamlanmayacak. Serilerimi belirlerken dikkat ettiğim şeylerden biri de yaşamış, yaşayan ve devam edebilecek başlıklar olmasıydı. Kadınlar tarihin

her döneminde çok güzel ve çok özeller. Yeni kadınlar tanıdıkça yanlarına bir çoğu eklenecek. Yeşilçam serisi de oldukça geniş bir yelpazeye sahip. Sürekli yeni simalar eklemeye devam edeceğim. Resmetmek istediğim daha bir çok oyuncu var.

Bu serilere yeni yüzler eklemeye devam ederken bir sonraki projelerim üzerinde de çalışıyorum. Pek çok fikrim var ama henüz tam olarak karar vermiş sayılmam.

Kült filmler, Dünya Resim sanatına şekil vermiş ressamlar, müzisyenler üzerinde yoğunlaştığım konular arasında.

Kahvaltı masasında yaptığımız keyifli sohbeti sonlandırdıktan sonra Mutluluk Sanat Atölyesini de gezerek birkaç kare fotoğraf çekmek istedim sizler için.

Her odasından sanata gönül vermiş, yetenekli çocukların sesleri ile dolup taşan rengarenk, cıvıl cıvıl bir atölye burası. Gerçekten mutlu çocukların hayallerini gerçekleştirdiği, eğitim gördüğü bir dünya Mutluluk Sanat Atölyesi.

Mine Güleşken ASLAN

SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI

90 lı yılların ikinci yarısıydı. Karadeniz'in güzel yaylası Ayder'den ayrılıp Trabzon'a gitmek için bindiğimiz minibüs yolda jandarma tarafından durduruldu. Görevli jandarma kimlik sormadan özellikle kadın yolcuları inceledikten sonra yola devam ederken yolculardan biri "Nataşa bakıyorlar" dedi. Sonrada yerel şivesiyle devam etti. Jandarma yol kontrollerinde özellikle sarışın kadınlara dikkat ettiğini, Rus kadınları toplayıp ülkelerine gönderdiklerini anlattı. 1991 yılında Sovyetler Birliği'nın dağılmasıyla Artvin, Rize ve Trabzon başta olmak üzere Karadeniz kentlerinde Rus pazarları kuruldu. Eski Sovyet vatandaşları evlerinde ne buldularsa getirip buralarda satmaya başlamıştı. Bunun yanında birde "İnsan Pazarları" oluşmuştu. İnsan onuru ve bedeni para karşılığı bu pazardaydı artık. Rus kadınlar halkın deyimiyle "Nataşa" lar gelmişti.

Bu pazarlarda, Nazım Hikmet'in Bursa Cezaevinde 1941 yılında Naziler tarafından 18 yaşında idam edilen Zoya Anatolyevna Kosmodemyanskaya için yazdığı Tanya şiirinde anlattığı, ülkeleri için Nazilerle savaşan ve korkusuzca idam sehpalarına giden kadınlar satılıyordu.

1972 yılı Sovyetler Birliği yapımı **Sakindi Oranın Şafakları** (orijinal adı**A zori zdes tikhie**) filmi işe bu kadınları anlatır. Boris Vasilyev'in aynı adlı romanından

Sovyet yönetmen Stanislav Rostotskiy tarafından sinemaya uyarlanmıştır. Filmin oyuncuları Andrei Martynov, İrina Dolganova, Yelena Drapeko, Olga Ostrounova ve Yekaterina Markova dır. Filmin müzikleri Kirili Molchanov'a ait.

1941 yılında İkinci Dünya Savaşı sırasında cepheden uzakta Finlandiya sınırına yakın Vop gölünün kıyısındaki kasabada bulunan cephaneliği korumakla görevli Çavuş Vaskov'un birliğindeki askerlerin kurallara uymayıp kadınlarla gönül ilişki kurmalarını üstler-

ine rapor etmesi sonucu erkek askerlerin yerine çok genç acemi kadınlardan oluşan yeni uçaksavar takımı gönderilir.
Bu kadınların birliğe katılmaları için farklı nedenleri vardır. Kimi savaşta ailelerini ve eşlerini kaybetmiş veya gönül kırgınlıkları vardır. Film siyah beyazdır ancak geri dönüşlerde savaşın başlamadığı ve henüz onları etkilemediği güzel günler anlatılan sahneler renklidir. Rita, savaş öncesinde bir subayla evli ve bir çocuğu vardır. Nazilerle savaşta kocası ölünce çocuğunu birliğin yakınlarında bulunan annesine verir. Geceleri gizlice gidip çocuğunu görmektedir. Rita'nın bu kaçamaklar sırasında gölün kıyısındaki ormanda paraşütle inen iki Alman askeri görür. Gölün çevresindeki sakin şafaklar artık geride kalmıştır. Çavuş Vaskov , Alman askerleri canlı olarak yakalayıp sorgulamak için görevlendirilir. Yanına gönüllü beş kadın asker alacaktır. Bunlar Rita, Jenya, Galya, Liza ve Gurvç tir.
Askeri kurallara bağlı Çavuş Vaskov Fedot Yevgrafiç ile beş kız yola çıkarlar. Kuş seslerinden başka kıpırtı olmayan güzelim ormanda Nazileri ararlar. Sonunda uzaktan onları görürler, iki kişiden fazladırlar. Tam on altı tam donanımlı Nazı askeri. Karşılarında ise bir çavuş ve acemi beş kız vardır. Çavuş Fedot Yevgrafiç ve genç yoldaşları kendilerini tüm Sovyetleri kurtaracak tek güç gibi görmektedirler. Savaş nasıl sonuçlanacak? Onu da filmi izleyecek olanlara bırakmalı.
O günlerden 50 yıl sonra Sovyetler Birliği dağılmış. Sosyalizmden kapitalizme hızlı bir geçiş başlamıştır. Nazım'ın şiirlerine giren film de anlatılan yurtsever yürekli kadınlar Nataşa olup insan pazarlarındadır artık.

Şakir ATA

KÜLTÜRE NE OLMUŞ?

Kültür yaşarken insanlığın üretiminde görülen öğeler olarak okunabilir. Zaman, yaşanan süreçler yarattığımız değerlerin, içerikleri hakkında bizlere fikirler verir ve verecektir. Yaşam kendi insani dengeleriyle stabil bir durum değil. Yaşam standartları, gelişen teknoloji, insanlığın yaşamı algılaması, hayatın içindeki aktif rolleri kültürel var oluşumuzu da etkiler. Kültürel anlam da var olmak, insanlığın kendine dair izlerini sürmek ve yaşamın anlamını yakalamak açısından çok değerli araçların varlığı da demektir. Ürettiğimiz yaşam, kültürel motiflerle süslenmiş, bizim insan yüzümüzü gösteren bir yoldur. Yaşamı üretmek de, kendine yetmek, insani ilişkileri, adalet duygusu, sanatsal duyarlılık, moral değerler açısından kitlesel bir ulaşım ve doyuma ulaşmak açısından ve daha pek çok anlamdan yola çıkar. Ya da sonuca varmaya uğraşan bir varoluşun sürecidir. Yaşamı üretmek ve var etmek emeğin kutsalı, emeği ile birlikte insanın tekrar ve tekrar var oluşunun bir yoldur.

Bu döngüyü sekteye uğratan şeyler vardır. Seri, fabrikasyon bir var oluşun, el emeğini, elleri ile insanın kendi var oluş sürecini sekteye uğratan bir durum söz konusudur. Ellerin işlerliği, beyin, hafıza, sağaltım, güven demek iken, seri üretim, değersizlik, makineden bir parça olma durumunu, dolayısıyla toplumsal bir gerilimi besleyen bir başka durumu da ortaya çıkarıyor. Toplumsal gerilim salt sanayileşme ile özetlenemez. Ancak sorunsalın büyükçe bir kısmıdır. Yaşam, artık insanın otokontrolünden çıkıp, farklı manipüle bir döngüye evrildi. Sürekli rakam ve dijital ortamların devingenliği ile insanın gerçeği imiş gibi bir algı söz konusu oldu. İnsanlar, ya köşe dönmek, ya kısa yoldan ünlü olmak isteyen, toplumsal patlamalar geçiren bir olumsuz tablo çizmeye başladılar. Zamanla gelişen teknoloji, insanı öteleyen bir yere doğru giderken, sürekli tüketimi telkin eden bir durumla karşı karşıya iken
Yaşamı üreten ve kendinden türeten insan da bir benlik yarası ortaya çıkmaya başlıyor. Hatta sistem tüketeni destekleyen, üreteni görmezden gelen bir yere doğru gidiyor. Her an tüketin telkinleri ile, yaşamın var oluşunu ötelemek, insani bir boşluk duygusu yaratıyor. Yani istediğine kolay ulaşanın vardığı

mutsuz olma noktasına. Değersizlik ve öfke duygusu. Hız duygusu. Son zamanlarda insanlar da bir hız duygusu söz konusu da olmaya başladı. En ksıa sürede pizzanız kapıda derken zamanın da bir tüketim aracına indirgendiğini düşünüyorum. Her koşulda hız, zamanın da bir pazarlama aracı olması, insandaki gerçeklik ve tahammül duygularının yerini almaya başladı. İnsanlar tükettikleri ile bir statü kazanmış sayılıyorlar. Bir icat yapın, bir kitap yazın, bir senaryo çalışın, ancak yolda son model bir araba sizin statünüzü hiçe sayacak. Toplumsal algı, ürettiğiniz fikre bakmıyor. Baktırtmıyorlar. Yani sistemler sizin ne ürettiğinize değil, neyi nerede tükettiğinize bakıyorlar. Statüleri diploma ya da ürettiğiniz fikirler değil, kahvenizi nerede içtiğinize bakıyor.

Zaman göreceli bir kavram. Kimi insanlar için, zaman çok değerli görünüyor. Kimileri zamanı daha geniş kullanabiliyor. Şimdi reklam filmlerini hatırlayın; Şu marka beyaz eşyayı kullandığınızda, zamandan tasarruf edersiniz. Peki tasarruf edeceğimiz zaman kime lazım? Şöyle söyleyeyim, sistemin kendisine lazımdır çoğunlukla. Esnek çalışma saatleri, hızlı üret,m ve sürümden kazanan sermaye için zaman, bir tehdit ve kısıtlı bir algıdır. Şu kadar saatte bu kadar üretim ve şu zamanda, bu kadar satış ancak kâr etmek anlamına geliyor. Zamanı insanlık kendi müdahil alanında kullanmazsa ne olur? Zaman öğesi de insanın dışına çıkar, insanı öteler. Tarkovsi kırsal yaşamdaki insanın bilgeliğinden söz ederken, şehir yaşamı insanı boğan, tehdit eden, kendi var oluş ve manevi yanını düşüren bir öğe oluyor. Yani durup düşünmeye vakit var mı?

İnsana ne oldu? Hızlı çarkların arasında yavaşlamayı, durup düşünmeyi, hatta kim olduğunu bile unuttu. Bize ne oldu? Evine misafir kabul edemeyen, olumsuz diyerek insanları yaftalayıp iten, olumsuz düşünenden uzak durun söylemini tutarlılıkla dile getiren ruhsuz varlıklara dönüşüyoruz.

KÜLTÜRE NE OLMUŞ?

Fizolofları düşünün. Düşünmek için hep geniş zamanları vardı. Büyük düşünceler için ömür yeterli gelebiliyormuş. Evet sıradanlık dayatılan bir telkinden başka nedir? Düşünen pek çok insanın; Doğa, insan, bilim ve düşünce alanında var olmaya ve var etmeye vakti ve enerjisi olabilirdi. Hatta el emeği, göz nuru bir dünya kurmaya da vaktimiz olurdu. Zaman ve dünyayı kendi müdahil alanımıza çekebildiğimiz müddetçe.

Kimiz biz? İnsan, sıradan mı? Sadece doğada gezerek düşünen halk ozanlarımız vardı. Kendini kör kuyulara atmayan, inadına direnen Aşık Veysel biziz. Bizim kültürümüze ne olmuş da, zamanı cimri kullanır olmuşuz? İnsan insanın zehrini alır. Zaman ve kültürden yoksunluk, sistemin bizden çaldığı şeyler. Olumsuzluk telkin edip, olumsuz düşüneni dışlayın emri veren de sistemin telkini.Siz yine dostluk, insanlık, manevi yanınızı muhafaza etmeye bakın. Halk edebiyatı şiir, masallar hep vaktin insan eline ve emeğine geçtiği zamanların eseriydi. Kişiliklerimizi karteller, çok uluslu şirketler, dijital ortamlarda dönüp duran rakamlar belirmemişti. O bizdik…

Havva AĞRAL

Korku Ve Cesaret…

Yüreğimin çığlıkları yırtıyor geceyi
Çığ altında kalıyor yıldızlar
Boynu bükük bakıyor ay
Ayın ayak ucundan damlayan
Bir damla gözyaşı düşüyor alnıma…

Dilimin ucunda sevdam
Can çekişiyor
Göz bebeklerimde aşk
Kirpiklerimde asılı…

Avaz avaz haykırmak istiyorum
Korkuyorum
Ve susuyorum
Hayallerimde herkesten farklısın
Gerçek olursan
Sende herkes gibi misin?
Cesaretim
Köşe kapmaca oynuyor
Belki saklambaç oynasa sobeleyebilirim
Yüreğim sende diyemiyorum…

Kendiliğinden gel
Hisset duygularımı
Tek kelime konuşma
Tavrınla, duruşunla
Gözlerinle, hareketlerinle
Ben herkes değilim de…

Seher Zerrin Ceviz Aktaş

TÜYAP
KİTAP FUARI

Uluslararası Tüyap İstanbul Kitap Fuarı 10 Kasım Cumartesi 37. Kez kapılarını okurları için açtı. Hayatı Edebiyatla Kuşatmak ana temalı fuarın bu yılki onur konuğu edebiyatçı yazar **Selim İLERİ** oldu.9 gün süren, 800'ün üzerinde yayınevinin katıldığı fuarın nabzını SOLDAN ESİNTİLER olarak yerinde takip ettik. Katılımın yoğun olduğu fuarda kitap fiyatlarındaki yükselmeler okurların en çok yakındığı nedenlerden biriydi.

Süheyla Güney Avcı - Ünsal AKTAŞ

foto: ***Süheyla Güney Avcı - Ünsal AKTAŞ***

Tüyap ve fuarları okurların yazarlar ve kitaplarla buluşması açısından çok önemli buluyorum. Ancak İstanbul mega kent olması itibariyle tüyapa gitmek inanılmaz zor. Çünkü saatler süren yolculuklar yapmak zorunda kalıyoruz. O nedenle tüyapların şehir merkezlerinde olması kanısındayım.
Semra ATAY / İstanbul

Öncelikle ulaşım şartlarının zor ve zahmetine rağmen insanlar sel gibi aktı zaman zaman, bu bir halk talebidir.
Okumak istiyorlar ve arayış içersindeler, yeni bir şeyler, farklı bir şeyler, bilgili birşeyler, eğlenceli, duygulu, ögreten, gösteren, düşündüren, dinlendiren, tutku yaratan, özgür olmak için bile .... okumak istiyorlar, oluşumlarına katkı sağlamak istedikleri durumlar için kitap okumak istiyorlar. Yayınevleri ve yazan insanlarda birikimlerini aktarmak istiyorlar.....
Fatma Gülnur BAĞRIYANIK / İstanbul

37.si düzenlenen 2018 Tüyap Uluslarası Kitap Fuarında Yazar ve şair Turan Özbudak fuarla ilgili düşüncelerini Soldan Esintiler Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisine paylaştı.
-Fuar öğrenci ve emekliye parasız arada kalan okura paralı. Fuara ilgi büyük Edirne'den Adapazarı'ndan dolu dolu öğrenci geliyor. Bu iyi. Kitap alımı düşük ama bu fiyatlardan dolayı değil. Öğrenciler ise ceplerinde çoğu yeterli harçlık olmadan geliyor.
Bu arada derginizde gündem takibi olması güzel.
Turan ÖZBUDAK

Bu sene 37. kez düzenlenen Tüyap Uluslararası Kitap Fuarından kısa gözlemler yaptık. Tudem yayınları standında görevli arkadaşlardan Özge Ertaş fuar ile ilgili şunları söyledi.
-Okurlar kitap fiyatlarını pahalı buluyor. Bu yönden tepki alıyoruz. Bugün nedeni kâğıdın pahalı olması. Ayrıca çocuk edebiyatında çok vasat konular var ve insanların çocuk kitaplarına nasıl bakacaklarına dair bir fikirleri yok. En çok 3- 4 tl'ye kitap var mı diye soruyorlar. Bu da doğal olarak satışları çok etkilemiyor.
Özge ERTAŞ

Bu yıl kapanışına bir gün kala kitap fuarındaydım. TÜYAP binasına birkaç kilometre kala trafik yoğunluğu dikkatimi çekti. Şoföre sordum.. "fuar yüzünden" dedi. İlginçti tabii..
Ne güzel dedim aklımdan.. "ne güzel, kitap fuarı trafik yoğunluğuna neden olmuş.."
Şair ve romancı can dostum mavi turnam Nursel Aras'ın imza günü vardı o gün; 17 Kasım Cumartesi günü .. Biricik dostumun yanında olmak çok özeldi benim için..
aynı zamanda fuarın havasını teneffüs etmek de güzel bir duygu veriyordu bana. Onunla gurur duydum bir kez daha.. şairane zerafeti ve sıcacık gülümseyen kalbiyle imzaladı kitapseverlerin seçtikleri eserlerini.. ben de fotoğrafla ölümsüzleştirdim o anları sevinçle..
Fuarda izdiham vardı elbette ancak bu mutlu, coşkulu bir kalabalığın izdihamı idi. Her yaş grubundan, her statüden insanı görmek mümkündü..
ve onların telaşlı heyecanlarını izlemek keyif verdi bana. Standlarda yazarlar.. küçük-büyük okurlar, kitapseverler..şenlikli, renkli, hareketli...
Yakın zamanda tarih ve mimarlık gibi mesleki kitaplar aldığım için, fuardan bu kez sadece birkaç edebi eser aldım, birkaç şiir kitabı, roman.. Ve unutmadan çok sevgili can tanem Sevin Okyay'ın da imza günüymüş.. tesadüfen gördüm. Hemen yanına vardım.. bir okuru ile sohbet ediyordu.. birden gözü bana ilişti.. o an sarıldık.. özlem giderdik ve tabii yeni kitabını imzalı olarak elinden aldım. Çıktığımda "fotoğrafını çekseydim keşke" dedim içimden ve dışardan görüntülerken aniden döndü gülümsedi bana sıcacık kalbiyle.. Fuarın dalga dalga yükselen dinamik insan sesi..anonslar birbirine karışırken en güzel müzikten daha güzel tınlıyordu kulaklarımda.. Fuardan çıkarken dışarıda gördüğüm kalabalık bir insan seli halinde binaya doğru ilerlemekteydi.. geçitler, caddeler, yollar iğne atsan yere düşmez misali...
Kitaplar, yazarlar ve okurlar.. unutmadan yayınevleri ve yayın emekçileri.. ömrünüze bereket.. Her yıl daha da çoğalmanız dileğiyle sevgilerimi gönderdim sizlere.. hoşça kalın..
Gelecek yıla kadar hoşça kal TÜYAP.

Elmon HANÇER
Sanat Tarihçisi (PhD)

Tüyap Uluslararası Kitap Fuarında Tilki Kitap Yayınevinden Emrah Çelik fuara dair görüşlerini Soldan Esintiler Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisine aktardı.

-Geçen seneye oranla fiyatların yüksek olması alım gücünü doğal olarak düşürdü. Katılım aynı fakat alım düşük. Maliyeti 12 tl olan kitabı 5 tl den satıyoruz. Büyük yayınevleri ile tabi ki yarışmıyoruz. Geçen yıla göre fuardan gözlemlediklerimiz muhafazakar yayınevleri ve buna bağlı kitapların artması oldu. Aynı durum çocuk eserlerinde de var. Insanlar çocuk yayınlarını daha kârlı olduğu için çocuk yayını koyuyor. Geçen yıla göre popüler kültürde de farklılaşma var. Vadped yazarları aktif değil. Mesela geçen yıl sattığımız 24 tl olan kitap bu yıl 5 tl'ye gitmiyor.

-Peki eğitimciler doğru yönlendiriyor mu?

-Hammadde bu olduğu için yani toplum hammadde eğitimcilerle öyle ve yönlendirme yok. Mesela Ömer Seyfettin okutulmuyor. Birde kitabın magazinselleşmesi diye bir şey söz konusu. Gençler mesela bir kitap alıyor ama sadece fotosunu paylaşıyor. Yani kitap bir aksesuar vazifesi görüyor. Mesela kitabın yan ürünleri çıkıyor. Fuara gelen çoğu öğrenci test kitabı alıyor fakat şiir roman ise alan neredeyse hiç yok..

Emrah ÇELİK / TİLKİ KİTAP

"İKİ ELİN SESİ" BELGESEL FİLMİNİN GALASI YAPILDI

Müzikolog Filiz Ali'nin hayali olan 1998'de kurulan AIMA Müzik Akademisinin oluşumundan bugüne kadar projelerini, topluma kazandırdığı değerleri anlatan İki Elin Sesi Belgesel filminin galası 16 Kasım Cuma günü Beyoğlu Yapı Kredi Kültür Sanat'ta gerçekleşti. SOLDAN ESİNTİLER olarak filmin galasına katıldık. Film ekibini tebrik eder bundan sonraki süreçte başarılar dileriz.

Süheyla Güney Avcı - Ünsal AKTAŞ

foto: ***Süheyla Güney Avcı - Ünsal AKTAŞ***

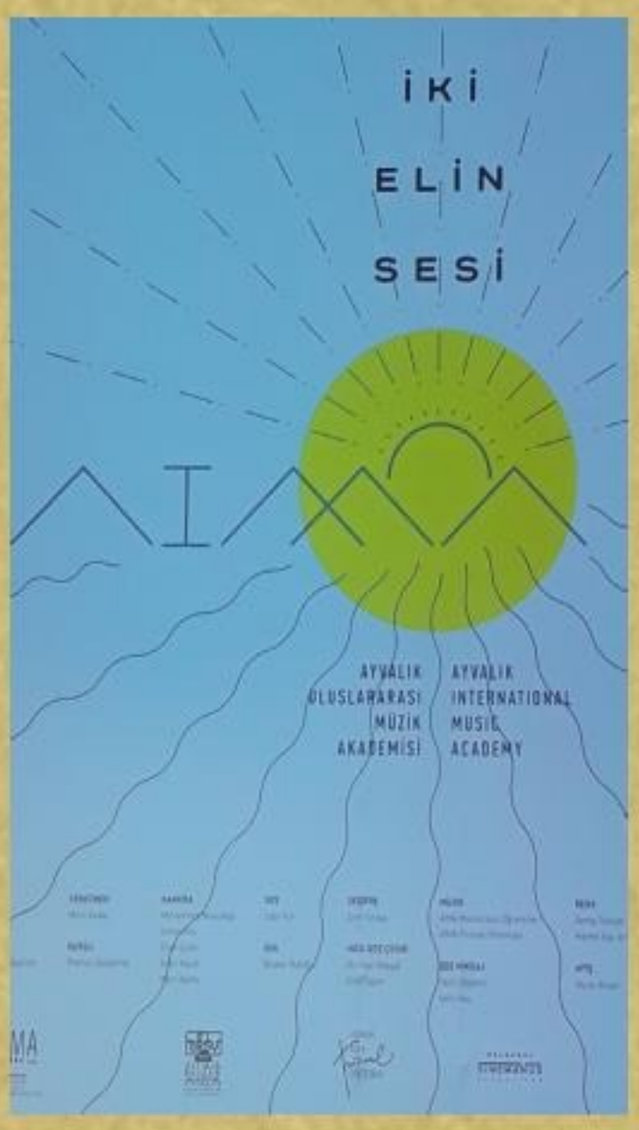

Yapımcı: ***AKSV/AIMA***
Yapım: ***SineMAnus Production***
Yönetmen: ***Metin Avdaç***
Kurgu: ***Thomas Balkenhol***
Kamera: ***Muhammet Beyazdağ, Orhan İnce, Dilek Çolak, Bulut Kaçan, Metin Avdaç***
Ses: ***Uğur Nur***
Işık: ***Beykan Baloğlu***
Müzik: A***IMA Masterclass Öğrencileri ve AIMA Festival Orkestrası***

"Okullarda tek boyutlu insan yetiştirme programı, hayatı anlamayan, değişik disiplinleri kavramadan, vida gibi hep aynı
noktada dönüp duran bireyler yaratıyor"

SEVDALIM HAYAT
Zülfü LİVANELİ

"Yalnızca bu anının içimde yaşadığını biliyordum;
mutlu geçmişin
kusursuzca mumyalanmış bir parçası, yaşamlarımızın dönüştüğü bu gri, boş tuvale atılan rengarenk bir fırça darbesi."

Uçurtma Avcısı
Khaled Hosseini

Bir Alman şairi diyor ki,
"En güzel şiir olaylardan çıkan, olayların yarattığı şiirdir."
Baldaki Tuz / Yaşar KEMAL

Mutluluğun resmi yapılabilir mi ey ustam
Yüreklerdeki kafesin kapıları açılmadan?

Mutluluğu Resmi
Hasan SEÇKİN

Herkesin yalan dolanla, yararsız hareketlerle zaman tükettiği bu kentte hiçbir şey tam olarak netleşmiyordu kafasında.

İçimizdeki Şato
İnan ÇETİN

Musahipler arasında mal, mülk ayrımı yapılmaz. Biri müşkül durumda ise, diğeri ona varlık derecesine göre yardım eder.

FAİLİ MEÇHUL ANILAR
Turan KARATEPE

UNUTULMAYANLAR

John Steinbeck

Amerikalı yazar.
20 Aralık 1968
Anısına saygıyla
"Ve insan, karşısına çıkan her engeli aşmış, her düşmanı yenmiş. Yalnız bir tanesinin üstesinden gelememiş. Evet, yalnızca kendisini yenememiş. İnsanlık nasıl da nefret ediyor kendi kendisinden."

Abidin Dino

Türk ressam, karikatürist, yazar, film yönetmeni. Abidin Dino, çağdaş Türk resminin öncülerindendir.
Anısına saygıyla
7 Aralık 1993, Paris, Fransa

Sanat eserlerinden bazıları;
Savaşın Vahşeti Goya'dan Esintiler, Acının Resimleri, Balık Pazarı, Antibes.

Nazım ile olan günlerden kısa bir anıyı şöyle anlatıyor Abidin Dino;
"Nâzım'ı tanıdığımda ben çiçeği burnunda bir karikatürist olarak çalışıyorum bir gazetede. Nâzım ise aynı gazetede düzeltmen olarak çalışıyordu. İkimiz de hayatımızı kazanmak için bu işleri yapıyorduk. Nâzım, Moskova'da fütürist ve konstrüktivist ressamların yapıtlarını görmüştü. Benim çizdiklerimi ilginç bulduğunu söylüyordu."

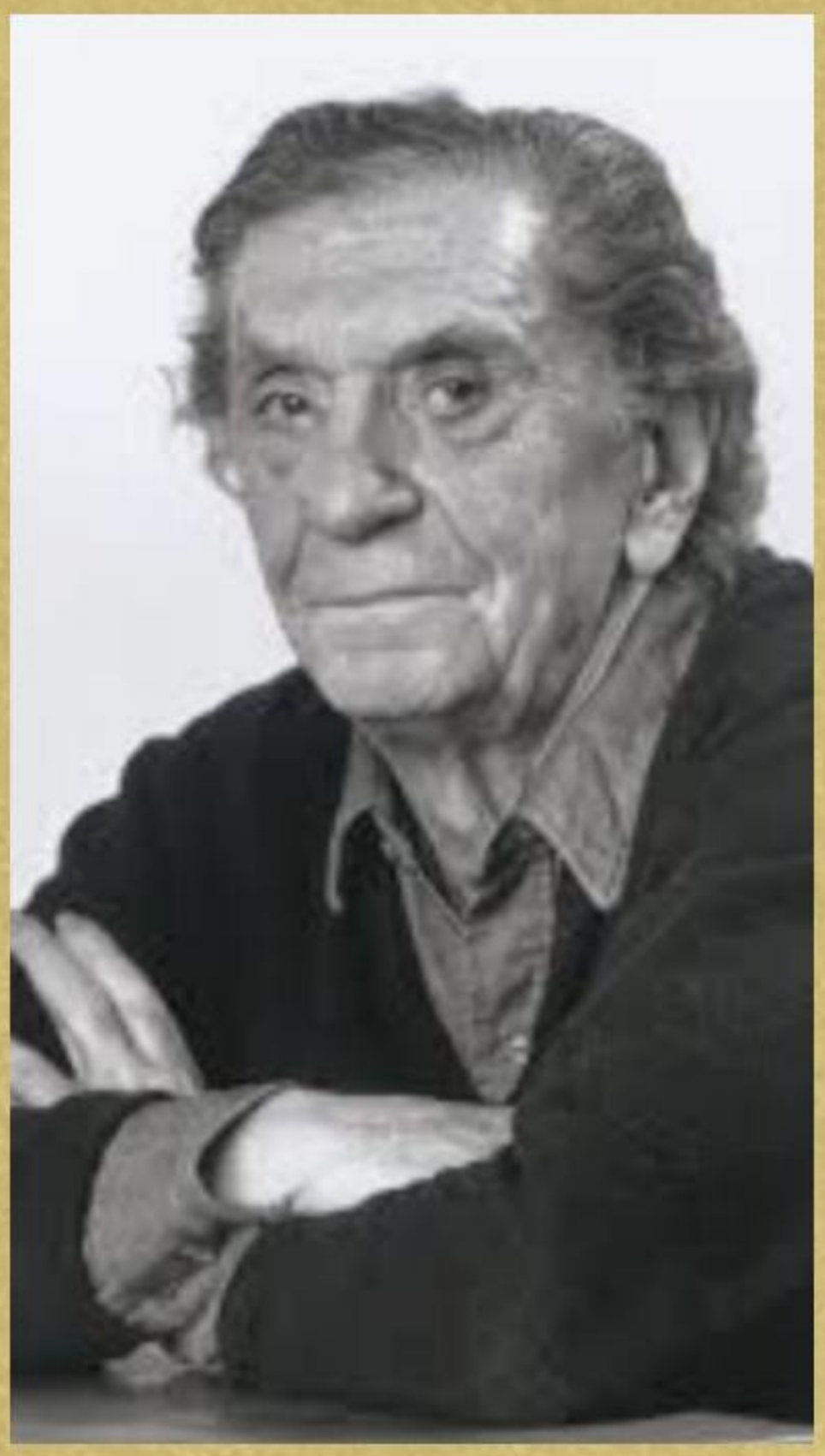

UNUTULMAYANLAR

Ömer HAYYAM

Gıyaseddin Eb'ul Feth Ömer İbni İbrahim el
Hayyam veya Ömer Hayyam İranlı şâir, filozof, matematikçi ve astronom.
Hayyam
Anısına saygıyla

4 Aralık 1131, Nişabur, İran

"Sen içmiyorsan, içenleri kınama bari bırak aldatmacayı, ikiyüzlülükleri; şarap içmem diye övünüyorsun, ama yediğin haltlar yanında şarap nedir ki?"

Halil Savaş Dinçel

Türk oyuncu, karikatürist ve film yönetmeni
Anısına saygıyla
20 Aralık 2007

Kitapları; Uçurtmanın Kuyruğu, Meraklısı İçin Öyle Bir Hikâye, Çok sesli.
Savaş Dinçel bir çok tiyatro oyununda filmde dizide oynamış ve bunun yanında;
Afife Tiyatro Ödülleri : Yılın En Başarılı Müzikal ya da Komedi Erkek Oyuncusu-Sersem Kocanın Kurnaz Karısı-2000
8. ÇASOD "En İyi Oyuncu" Ödülleri, 2001, En İyi Erkek Oyuncu, Dar Alanda Kısa Paslaşmalar
20. İstanbul Film Festivali, 2001, En İyi Erkek Oyuncu, Dar Alanda Kısa Paslaşmalar
22. Siyad Türk Sineması Ödülleri, 2000, En İyi Erkek Oyuncu, Dar Alanda Kısa Paslaşmalar
2. Lions Tiyatro Ödülleri, 2002, Yılın Oyun Yazarı, Uçurtmanın Kuyruğu ödüllerine layık görülmüştür.

UNUTULMAYANLAR

Adile NAŞİT

Gerçek adıyla Adela Özcan, Türk sinema oyuncusu, tiyatrocu ve televizyon sunucusu.

Anısına saygıyla
11 Aralık 1987
Çocukluğumuzun masalcı ablası Hababam Sınıfının Hafize anasıdır. Kimi zaman şefkatli bir ana kimi zaman çılgın bir mahalle kadını bazende evde kalmış koca arayan bir kız.
Yüreklerimizin en güzel yerindedir sevgili Adile Naşit.

"İş konusunda kesinlikle kıskanç değilim. Arkadaşlarımın en iyi işi yapmaları beni sevindiriyor. Dostlarımı kıskanıyor olabilirim. Çok sevdiğim bütün sırlarımı, dertlerimi anlattığım bir dostum benim dışımda başka bir dost bulup, benden yavaş yavaş ayrılırsa işte o zaman sezdirmeden kaçmayı seçiyorum. Kırgın oluyorum. Eğer kıskançlık buna deniyorsa böylesini yaşıyorum ben içimde."

Hulusi KENTMEN

Türk oyuncu
20 Aralık 1993
Anısına saygıyla

Ekranların sert ama bir o kadar yufka yürekli babası dedesi, kimi zaman ise gerçek bir güldürü ustası.
“Genç sanatçılara önerim katiyen şımarmasınlar ve katiyen içkiye bağımlılığa uğramasınlar.
Hulusi Kentmen”

UNUTULMAYANLAR

Oğuz ATAY

Türk roman, öykü ve oyun yazarı.
13 Aralık 1977
Anısına saygıyla

Romanlarından "Tutunamayanlar (1971-1972'de iki cilt, yeni basımı tek cilt 1984)Tehlikeli Oyunlar (1973)Bir Bilim Adamının Romanı(1975) Eylembilim ise tamamlanmamış romandır"
Öyküleri; Korkuyu Beklerken (1975)
Tiyatroda; Oyunlarla Yaşayanlar (1985)

Oğuz Atay 1970 TRT Sanat Ödülleri Yarışması Başarı Ödülü, Tutunamayanlar ile almıştır.

"Beni bir gün unutacaksan, bir gün bırakıp gideceksen boşuna yorma, boş yere mağaramdan çıkarma beni. Alışkanlıklarımı, özellikle yalnızlığa alışkanlığımı kaybettirme boşuna."

CHARLİE CHAPLINE

(asıl adı Charles Spencer Chaplin), 16 Nisan 1889'da İngiltere'nin başkenti Londra'da dünyaya geldi. 25 Aralık 1977'de İsviçre'de öldü.

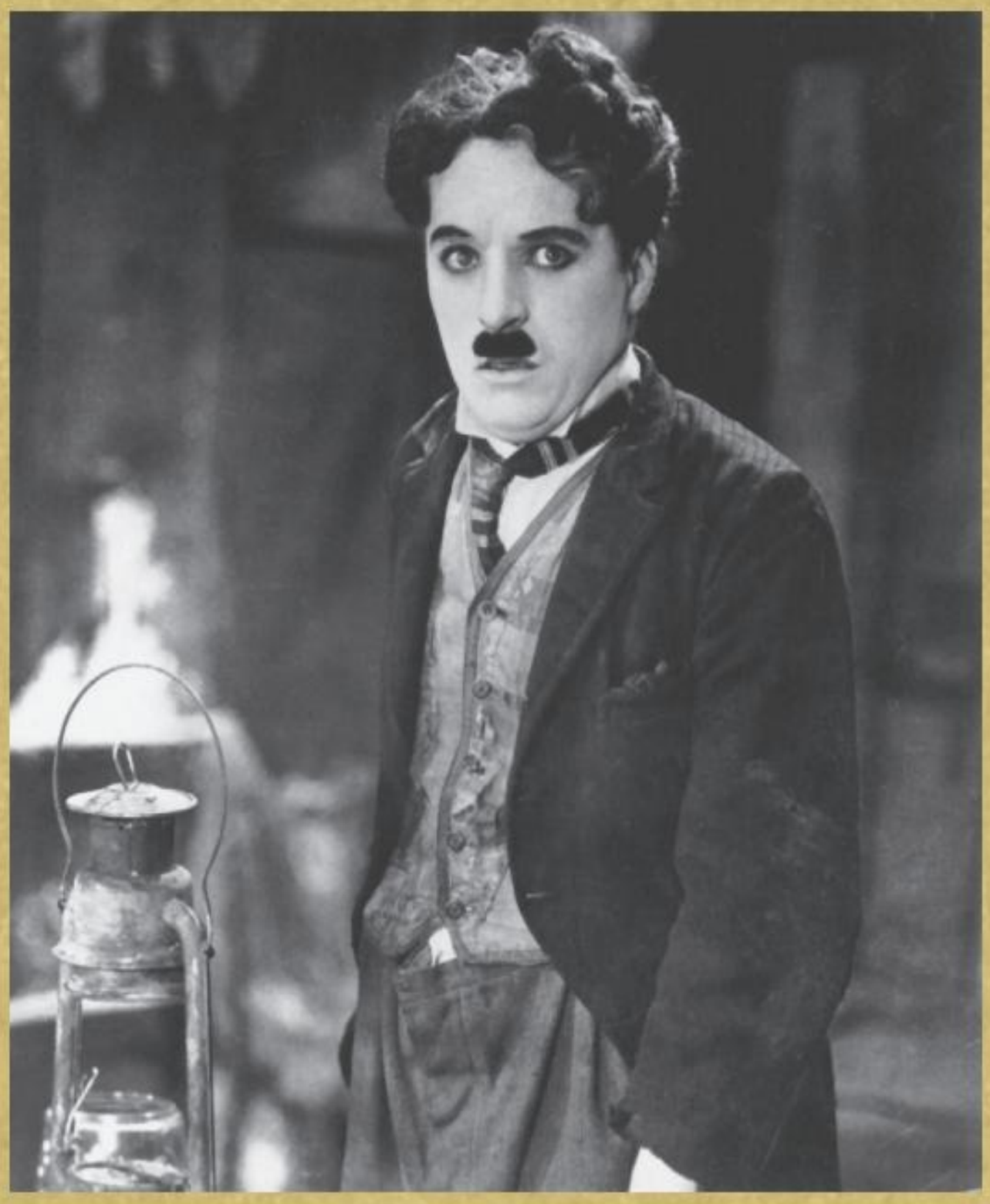

Amerikan yapımı sessiz filmlerde canlandırdığı acınacak halde, ama aynı zamanda komik küçük serseri (Şarlo/Charlot) karakteriyle dünya çapında ün kazandı. 1914'te oynadığı ilk filmini izleyen iki yıl içinde ABD'nin en tanınmış kişilerinden biri olmuş, 1920'lerin başlarına gelindiğinde filmlerinin sağladığı gelirlerin yüksekliği karşısında hiçbir istediği ücreti ödeyemez hale gelmiş, o da ancak yapımcılığını kendisinin üstlendiği filmlerde rol almıştır. 1920'lerin sonlarında sesli sinemaya geçilmesinden sonra yalnızca birkaç filmde görünmekle yetinmesine karşın, ilk dönem filmlerinin sinema klasikleri olarak değerlendirilmesi ve yeni izleyici kitlelerince de ilgi görmesi nedeniyle ününü hemen hiç yitirmemiştir.

2019 YILI
ÖZEL TASARIM
DUVAR TAKVİMİ
POSTER TAKVİMİ
MASA TAKVİMİ

KİŞİYE ÖZEL TASARIM

SİPARİŞ VE BİLGİ İÇİN
Ünsal AKTAŞ
0555 494 43 03

KARTVİZİT - BROŞÜR - EL İLANI
TAKVİM - DUVAR SAATİ
ETİKET - STİCKER
AFİŞ - POSTER
LOGO
DERGİ - GAZETE - KATALOG
MÜHÜR - DAMGA - KAŞE
ADİSYON - SİPARİŞ FİŞİ
GRAFİK TASARIM ve REKLAM HİZMETLERİ
0555 494 43 03 tasarim.grafik
grafiktasarimm.reklam@gmail.com

KİTAP MI YAZIYORSUNUZ?
DOSYANIZI YOLLAYIN
KİTABINIZI BASKIYA HAZIRLAYAYALIM.

GRAFİK TASARIM VE
REKLAM HİZMETLERİ

0555 494 43 03
0539 436 72 71
grafiktasarimm.reklam@gmail.com
ınstagram : tasarim.grafik